

- [Jontas](#)
 - [Foto](#)
- [Multipel skleros](#)
- [Topp 100](#)
- [Friskrivning](#)
- [Arkiverat](#)
 - [1999](#)
 - [Februari 1999](#)
 - [Mars 1999](#)
 - [April 1999](#)
 - [Maj 1999](#)
 - [Juni 1999](#)
 - [Juli 1999](#)
 - [Augusti 1999](#)
 - [September 1999](#)
 - [Oktober 1999](#)
 - [November 1999](#)
 - [December 1999](#)

Flärdskrivaren

Jontas.com – I bloggofären sedan 1999

December 1999

ALLA LÄNKAR OCH BILDER ÄR BORTTAGNA!

[Julhälsningarna...](#)

Nyårsafton 1999-12-31 kl 01.30

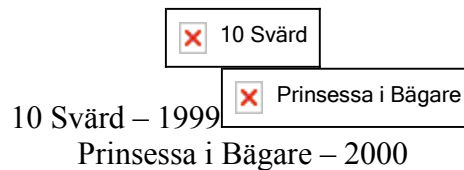
Årets sista dag... Jaha... Så har man då lagt 365 dagar bakom sig som man kallade för 1999. Märkligt så lite man hört **Prince** Artisten sjunga sin gamla slagdänga. Den skulle ju spelas hela året, sades det. Nåja, jag saknar den då inte. Nästa år... år tjugohundra... Det blir ett långt år. Det är nämligen skottår. Då får jag passa mig. På skottdagen har quinnorna rätt att fria. Konstig regel...

Panik i lingonskogen! Jag hade glömt att jag skulle säkerhetskopiera lite filer nu inför årsskiftet. Man vet ju inte vad man har för virus gömd i datorn som kan slå till när 1999 blir 2000. Himla tur man har en brännare. Med släpa-och-dra-tekniken till disketter hade jag inte hunnit bli klar i tid. Nu gick det undan. Såg att min hemsida är på 4 Mb, vilket

inte är så mycket. Värre är det att dessa 4 Mb består av över 500 filer. Hur kunde det bli så många?

EvaP har redan nämnt det i sin dagbok, så då kan jag också göra det här! 😊 Här sitter man yrvaken och nyss uppsutten i arla morgonstund (kl 10) och där... där var hon! EvaP var i tidningen. Kände igen henne direkt innan jag hunnit läsa rubrik eller undertext till bilden. Visst är det märkligt? Jag har aldrig träffat henne trots att vi bor i samma stad. Men det är klart man känner igen vännerna när de avbildas i tidningen! Och oroa dig inte... du varfin... 😊

Minns ni mina kort från i förrgår? Här är de igen i annat utförande.

Jag skulle visst ge min tolkning av korten här? Känns lite onödigt eftersom de blivit perfekt tolkade i min gästbok. Det var kul att se hur duktiga ni var! Tack alla! Hm... få se vad jag kan säga egentligen. Jag kommer att associera med korten jag har avbildade från i förrgår, och inte de ovan. Men betydelsen blir inte annorlunda.

1999 10 Svärd

Detta är ett av de sämre korten som finns i tarotleken. Man ser det redan på de kaotiska färgerna i rött/orange/gult. Här är enorma och destruktiva krafter i omlopp. Svärdet är delvis sönderbrutna och hackar på varandra. Kortet heter i Toth-leken "undergång", och visst kan man ana det. Och visst är det så världen har uppfattats av inte bara mig det gångna året? Det har varit översvämningar i allt från Honduras, Venezuela och borta i Kina. Jordbävningarna har också ställt till mycket, och Turkiet var hårt drabbat under året. Orkaner härjade bland annat i USA med översvämningar till följd. Kriget i forna Jugoslavien trissades upp i och med Nato gick in och bombade. Folk flydde och det påträffades massgravar som tecken på att ett grymt krig utspelats i Europa. Skandalerna har avlöst varandra. Både i Sverige och ute i världen. I skandalerna har både politiker och företagsledare figurerat. Ur led har tiden varit. På något sätt uppfattar vi det som om allt trissats upp och fått ett klimax under 1999.

2000 Prinsessa i Bägare

Ett kärlekens kort. Verkligen en kontrast jämfört med förra kortet. Man ser på kortet en drömmande kvinna som är fri. Svanen ovanför hennes huvud symboliserar just det. Hon är fri från de negativa aspekterna från kärlek. Här finns ingen avundsjuka eller svartsjuka. Hon är totalt öppen för sina känslor, omgiven av älskvärdhet. Hon (världen?) ser framtiden an och bör här lita på sina känslor. Vi är på rätt väg. Det första vi måste göra, är att älska oss själva för att kunna hjälpa varandra. Framtiden känns vacker och bräcklig men vi är redo för det nya.

Lät lite som gammalt hederligt dravel, va? 😊 Egentligen är detta hur jag uppfattar världen. Det är klart svårare att sia om framtiden, därför blir det så luddigt. Att se bakåt på året är lättare, för där finns direkta händelser att hänga upp korten på. Men jag tror att

det nästa år kommer att ske trevligare saker än i år. Inte att något helt otroligt bra kommer att hända, eller att det fortsätter som det gjort i år. Nix, men jag tror att allt stannar upp lite och vi får andrum. Det kommer att finnas förväntningar som kanske inte kommer att leda till något, men vi börjar tänka efter och ifrågasätta mer.

Jag har tidigare ikväll fått lite hälsningar i gästboken och jag har nämnts i några dagböcker. Åsa påstår att jag är en drog. Njae... det är väl mer så att jag är drogad, va? Det är det du menar, va? Va, va, va??? 😊 Och Tobbe är som vanligt galen. Vad har han att göra med vad jag och Sussie har ihop? Tro mig... det är *sååå*oskyldigt! 😊

Jag har dragit tarotkortet för nästa år. Hur året kommer att bli för mig. Ack, det var inte lätt. Tolkningarna gör jag nog här i dagboken när månaden varit. Dessa korten drog jag:

Januari

- Drottning i Bägare
- Prinsessa i Brickor
- Drottning i Svärd
- 8 Stavar

Februari

- Prins i Brickor
- Prins i Svärd
- XV Djävulen
- 9 Stavar

Mars

- 4 Brickor
- X Lyckans hjul
- Riddare i Bägare
- 3 Stavar

April

- 5 Svärd
- XVII Stjärnan
- Prins i Bägare

- 6 Brickor

Maj

- Riddare i Brickor

- XII Den hängande mannen

- III Kejsarinnan

- XIII Döden

Juni

- 3 Bägare

- 9 Bägare

- 7 Stavar

- Prinsessa i Bägare

Juli

- IX Eremiten

- 4 Brickor

- Prins i Stavar

- 5 Stavar

Augusti

- 7 Svärd

- 8 Svärd

- Drottning i Stavar

- Riddare i Stavar

September

- 2 Stavar

- VII Vagnen

- 9 Brickor

- 5 Brickor

Oktober

- Prinsessa i Stavar

- 3 Brickor

- 2 Brickor

- Ess i Bägare

November

- Ess i Brickor

- 6 Svärd

- 9 Svärd

- 10 Brickor

December

- 2 Svärd

- XVI Tornet

- Riddare i Svärd

- XXI Universum

Tja, man kan väl säga att sista kortet var det bästa. Hösten verkar jobbig som kommer. Mer tror jag inte jag säger just nu. Dessutom drog jag ett extrakort. Ett ”lyckokort” som beskriver den energi, eller det flöde, som året kommer att ha för min del. Det var Drottning i Brickor. Det innebär att jag haft en lång och svår väg bakom mig, men att jag nu sätter mig ner och vilar och ser tillbaks på det som varit. Jag inser nödvändigheten av att lyssna på kroppen och ta väl vara på sig. Lyssna på kroppens signaler. Dessutom är jag orubblig och enviss av mig. Jag kämpar på och känner livsglädje. Trevligt kort, det här...

Detta var sista dagboksanteckningen för året. Då återstår bara för mig att önska er alla ett

Gott Nytt År

Vi ses igen på det nya året. Ta väl vara på er i festyan.

Jontas visdomsord, nr 7:

Spädbarn är naturens sätt att visa folk hur världen ser ut klockan halv fyra på natten.

/jontas – spågubbe

Torsdag 1999-12-30 kl 17.10

~~Vad f* n är det du sitter och säger, kä****jä**!~~ Eh... Men ursäkta, vad var det för åsikt du verbalt framförde, min kära lilla vän? Åhum... *host, host* Råkade slå på teven och där sitter Barbara Cartland. ”Kvinnor ska inte arbeta. Det är därför ungarna knarkar och männen rymmer hemifrån”. Jaja... tack för den åsikten... Vem bryr sig? 😊

Den stundande nyårshelgen skrämmer mig lite. Om elektroniken brakar samman bryr jag mig inte om. Det finns så stor beredskap överallt. Till och med sjukhusen har extraresurser för att kunna ta emot alla som spränger bort fingrar och hjärnor. Men hur är det med beredskapen på psyk? Självmoden ökar alltid vid nyår. Tänk då hur det blir i år. År 2000 är väldigt definitivt för någon som bestämt sig för att ta sitt liv. □lla är väl medvetna om detta. Och ändå kommer vi någon gång nästa år förfasa oss över att statistiken aldrig varit så hög som just vid detta nyår. Hade det inte funnits något man hade kunnat göra nu, innan det är försent? Jag kommer att tänka på detta i nyår. Kommer att oroa mig.

Stafettpinnen är upplockad! Jag drog igår två kort för 1999 och 2000. Samma sak har Häxan gjort. Jag rekommenderar att ni kilar över till henne och tittar på hennes kort och skriver era tolkningar i hennes gästbok. Det kuliga är att jämföra våra kort och om det finns variation i tolkningarna. 😊

Det nya färdtjänstkortet kom idag. Från och med i övermorgon kommer sambandscentralen att sitta drygt tio mil härifrån. Och så tror man att det ska bli bättre?! Ha! Knappast... Länstrafiken tar över. Det kommer att bli svårare för mig att åka taxi, befarar jag. Nu ska allt samordnas mer än tidigare. Det har hänt att jag åkt stad och ålderdomshem runt för att ta mig tre kilometer till sjukhuset, men nu tar vi väl en runda upp runt Vättern eller nåt, innan jag kommer till jobbet om dagarna. Jag – en olyckskorp? *krax*

Jag tror jag återkommer någon gång efter midnatt här för sista gången detta millenniet. Ordet millennium fick ett stort uppsving i år. Jag stirrar djupt ner i glaset och ser att nästa års modeord blir ”spa”.

Jo, alltså... som sagt... jag återkommer nog efter midnatt. För då ska jag dra mitt årshoroskop med hjälp av tarotkort. Fyra kort för varje månad. Tolkningen av det får vänta, för det kommer att ta tid. Och så har jag lovat att dela med mig av min tolkning av gårdagens tarot. Och sedan hörs vi inte förrän någon gång nästa år... 😊

Jontas visdomsord, nr 6:

Hur lång en minut är beror helt på vilken sida om toalettdörren man befinner sig.

/jontas – buskablyg

Onsdag 1999-12-29 kl 16.10

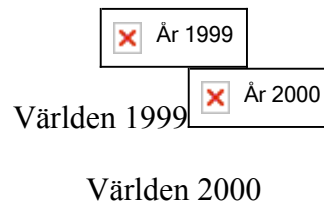
Så tuktas en argbigga! ☐argbiggan till höger heter

Mimi och är med i Drew Carey Show som går vardagar på ZTV. En mycket rolig serie om man bortser från att den är väldigt pubertal. Mimi är en personlig favorit. Hon låter sig aldrig tuktas. Hade hon funnits i verkligheten så hade man, tja, flytt för livet? Hennes practical jokes är inte att leka med! ☐argbiggor... är det en dålig kvinnlig egenskap?? Visst, det betyder ilsken kvinna, men varför så negativt laddat? Vad kallas den manliga varianten – en ilsken man? ☐uktoritet?? Det är precis som med ordet hysterisk. Det kan aldrig en man vara eftersom ordet kommer från det medicinska hystero- som betyder... eh, livmoder? Jag blev plötsligt osäker. Något med kvinnors underliv handlar det om när man säger att någon är hysterisk. ☐ck, ja... fördomar...

Igår kväll skrev jag en liten dagbokstrailer i gästboken eftersom jag inte orkade skriva dagbok vid midnatt. Det var där jag skrev ”så tuktas en argbigga”, var jag nu fick det ifrån. Det är ju som bekant en komedi skriven av Shakespeare för fyrahundra år sedan. Bäst ihågkommen som filmatesering med Elisabeth Taylor och dåvarande maken Richard Burton. Det är tjugo år sedan jag såg filmen, men jag tyckte så synd om Bettan. Ricky släpade och drog henne ju runt medan hon vilt sparkade och skrek. Vadå komedi?

Jag plockade fram tarotkorten igår. Ett kort för 1999 och ett kort för 2000. Frågan var ”hur var världen 1999 och hur kommer världen att bli 2000?” Här är korten...

Nu vill jag se om ni nappar... Vad associerar ni med korten? Skriv i gästboken! Var inte rädda. Kortet är övertydliga. På nyårsafton berättar jag vad jag fick det hela till. Testa! 😊 Ledtråd: ett av korten är positivt, ett negativt.

Min 30-årsannons igår var den officiella varianten som *skulle* kunnat ha hamnat på familjesidan. Men nä... Fast hur skulle det sett ut om man gick efter hur jag är enligt min hemsida? Hm... *hjärnsläpp*

30 år fyller kufen Jontas Hornskavare i Skauland den 16 februari. Som liten ungjävél fascinerades han av det okända och var skrämnd av stjärnbilder på himlen. Ganska snart började han förstå att han hade sanndrömmar och varsel. Detta gjorde att han sökte sig till det kyrkliga där hans dåliga inflytande gjorde att nunnorna föll i kyrkbänkarna vid hans dop och en kvinna föll ner för trapporna i kyrktornet och bröt lårbenshalsen då Jontas konfirmerades. Då förstod han att kyrkan inte var hans hemvistelse. Istället gav han efter för sina konstiga och kufiska lustar och började studera tarotkorten och träffade likasinnade på diverse kurser. Nä... lika bra att sluta när tid finns... 😊 Jag spårar ur...

Laird Jonas är min nya titel enligt en amerikansk hemsida. Jag har tidigare berättat om att jag är med i en mailinglista där vi diskuterar Diana Gabaldons böcker. Jag hjälpte dem med att scanna in de svenska omslagen av böckerna eftersom man samlar på alla böckers omslag i

världen för att kunna jämföra. Så nu tituleras jag laird... Så många titlar... Nu väntar jag bara på att bli adlad. Jontas vonHornskavare... Hm... *nickar gillande*

 Och vad har jag gjort på jobbet idag? Tja ni ser här tre bilder. Det är vad jag sysslat med! 😊 Man blev avundsjuk på att jag hade bakgrundsbild på datorn. Plötsligt ville alla ha det enligt egna önskemål. Så jag surfade och högerklickade hej vilt. Den till höger har jag på min jobbedator. Det är den enda bild jag kan ha utan att väcka anstöt hos kamraterna. De gillade inte förra bilden – den där jag länkade till för någon vecka sedan. Bilden där tjejen sparkar ut en griskuling för ett stup. Förstår jag inte... den var ju bara tecknad! 😊 Fast de kan inte klaga... för jag har inget sagt om att de på väggen har en almanack med nakna karlar! Sexuella trakaserier!! *I wish*

Och varför orkade jag inte skriva dagbok inatt? *ähum* Jag satt och sjöng. Samma låt om och om och om och om igen. Celine Dions ”Ne partez pas sans moi”. Det var den där slagern hon gjorde i Melodifestivalen för nästan femton år sedan. Det är den enda låt jag tyckt varit bra som hon gjort. Ja, jag kan ju acceptera andra låtar med henne – så länge de sjungs på franska! Hm. Kanske det var lite helgerån att sjunga en Dion-låt när man inte kan sjunga men gör det ändå? So what?! Jagtyckte det lät okej... *ler*

Jontas visdomsord, nr 5:

När man argumenterar med frestelsen är man på god väg att falla för den.

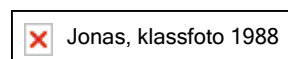
/jontas – London bridge is falling down, falling down, falling down...

Tisdag 1999-12-28 kl 14.10

”Grattis” stod det i brevet jag öppnade idag. Det var min första gratulation inför min 30-årsdag om en och en halv månad. Det var morgontidningen som vill att jag skickar in en insändare om mig själv. Det är gratis om jag svamlar allt vad jag kan om mig själv och bifogar ett foto. Om jag istället vill undanbe mig gratulationer eller vill säga vart jag ska ha öppet hus, ja då tar de 220 kronor för att föra in det i tidningen. Jag vet inte... tycker det är lite töntigt att sätta in text om sig själv i tidningen när man fyller 30. Kanske det hade varit bättre när man är gammal, typ 40? Eller hur knugen? 😊

Men jag kan ju låtsas att jag sätter in en notis på familjesidan. Jag fick ju frågorna som skulle fyllas i.

Jonas, klassfoto 1988

30 år fyller Jonas Nilsson K, läkarsekreterare i Kristianstad, den 16 februari.

Han föddes i Kristianstad men växte upp i Tollarp. Efter grundskolan gick han tvåårigt gymnasium Handel- och kontor. Ett år senare läste han in Humanistisk- Samhällsvetenskaplig sektor på KomVux. Därefter läste han Vårdokumentation och blev därmed färdig läkarsekreterare våren 1992. Allt sedan dess har han arbetat på Sjukhuset i Kristianstad.

Jonas har också ett förtroendeuppdrag som kassör i den lokala föreningen för Läkarsekreterarförbundet i Kristianstad/Hässleholm sedan ett par år tillbaka. Tidigare har han också varit revisor i kyrkans barnverksamhet i V Vrams församling.

Hans intresse för det kulturella började i unga år. Under åren han var scout uppträdde han varje år i deras teateruppsättningar. Bland annat har han spelat Kråk-Pär i "Klas Klättermus", varit en av gubbarna på balkongen i "Mupparna", varit fiskaren Rulle i teateruppsättningen "Pelle Svanslös" och som kronan på verket spelade han betjänten Passpartout i "Jorden runt på 80 dagar". När han slutade uppträda fortsatte han som scenarbetare, kulissmålare och manusförfattare till bland annat "Klas Klättermus" och "Ronja Rövardotter". Dessutom spelade Jonas många år elorgel och diverse andra instrument. Ett bokintresse har alltid funnits och det första sommarjobbet var på ett bibliotek där han som 15-åring skötte allt ensam. Året efter arbetade Jonas på museum. □tt teckna och måla tillhör också ett av fritidsintressena. Första illustratörsjobbet kom 1985 då han gjorde omslaget till skolans fotokatalog.

Äsch... visst lät det töntigt? Och så här långa texter skrivs det inte ens en gång om 75-åringar.

Jag fick en elektrisk tandborste i julklapp. Jag förstår mig inte på instruktionsboken. "... för in borsten i munnen." Jaha? Så det är *så* man gör när man borstar tänderna? Men för säkerhetsskull kollar jag också på danska. "... saet tandbörsten ind i munden." Men... vadå? Sätta? Skulle man inte föra in? Var tvungen att dubbelkolla med den norska instruktionen. "... Plasser borsten i munnen." Va?! Placera? Hur ska de egentligen ha det? Jag blir ju förvirrad! Ska jag föra in, sätta eller placera borsten i munnen? Och sedan då? Hm... Vad står det egentligen på sidan av borsten? Så liten text... Made in Norway.Åhå! *gick upp en Osram*

Jag följer en teveserie som är amerikansk. Översättaren måste ha stora problem med tidsperspektiv. Förra veckan hade någon varit försvunnen i två dygn. Översättningen: varit försvunnen i 24 timmar. Igår var det en som inte hade kunnat sova hela veckan före sitt bröllop. Översättning: kunde inte sova natten före bröllopet. *suck* Kunde de inte åtminstone gått en Hermods-kurs i engelska innan de blev programöversättare åt teve?

Jontas visdomsord, del 4:
Kärlek är ett himmelskt andetag av paradiset's luft.

/jontas – tidningsanka

Måndag 1999-12-27 kl 16.15

Hm... njae, jag är inte manodepressiv. Jag bara uppfattas som sådan. 😊 Tack för alla meddelanden jag fått, som *faktiskt* piggat upp mig.

Slår upp morgontidningen och där står: **å millennium 2 du är så på och vi alla längtar så...Ähum.** Börjar bli tjatigt.

Kommer till jobbet och i väntrummet har någon satt på radion, högsta volym: **å millennium 2 du är så på och vi alla längtar så...**

Gud alltså... vad har jag *gjort* för att förtjäna detta? *söker tröst hos

Ulrika* 😊 Jag tyckte nästan synd om det äldre paret som satt i väntrummet. Jag hörde hur de klagade men jag brydde mig inte. Man är väl känslokall? Bwahahaha! *hornen skaver*

 Som om det blev bättre av att komma hem idag. Öppnar dörren och hör världens oväsen. Jag undrade nästan om jag glömt stänga av radion, men icke. Det var någon som i huset spelade på högsta volym. Inte Millennium 2, men nästan värre: ☐ mazing grace! *ryser* Den sången hör hemma på begravningsar och ingen annanstans!

Första dagen efter julhelgen. Och vad ligger då och väntar med posten? Jo... Viktväktar-tidningen! Man har knappt hunnit smälta julmaten förrän de ska ge en dåligt samvete. Blir så anti vid sådana tillfällen. Tänker då inte skänka dem mer pengar än vad jag gjort. Och se på mitt resultat! *fnys*

Ännu mera anti blev jag när någon ringde till jobbet idag och sökte mig personligen. En telefonförsäljare. Ja, inte sålde han telefoner, men väl prenumerationserbjudanden. Nappar inte på den typen av försäljning. Man är väl inte senil? (Jo, det är jag kanske, men ändå...)

Tänka sig! Idag fungerad färdtjänsten?! De var till och med för tidiga! 😊

Fast inte så tidig som en kollega berättade idag. Hennes far skulle hem på julafton vid elvatiden. Kl 11.00 kom taxin. Då hade han ju inte ens hunnit komma! Det var klockan 23.00 han skulle hämtas... Någon som är förvånad? 😊

Det har varit en diskussion på en av MS-listorna jag är med i. Ska man eller ska man inte berätta när man söker jobb om att man har en kronisk sjukdom? Vilda diskussioner men jag vidhåller att man måste göra det. Söker man ett jobb **måste** man vara ärlig. Det finns tydligen de som inte berättar ens då de fått jobbet, att de har typ epilepsi eller diabetes!!! Det tycker jag är fruktansvärt! Tänk om man får ett ep-anfall eller insulinkänning? Det kan ju vara direkt livshotande och ingen vet vad det handlar om då ingen fått reda på det?! Då har man sören i sig själv att skylla. Men det är synd om arbetskamraterna.

Ska jag berätta att jag har MS om jag söker jobb? Ja, självklart! Om jag inte gör det i den skriftliga ansökan, så måste jag göra det senast vid anställningsintervjun. Jag tycker det är självklart. För vad händer om de får kännedom om det på annat sätt? Tänk om man ringer efter referenser till förra arbetsgivaren? De kommer att berätta och då har man inte lagt alla korten på bordet. Garanterat får man inte jobbet då. Får man inte jobbet pga sin sjukdom så är det lika bra det. De hade säkerligen aldrig varit tillmötesgående då man sedan blir sjuk. Då känner de sig lurade.

Jag har uppdaterat topplistorna, länk överst!

Jontas visdomsord, del 3:

Om du är villrådig – ät choklad! 😊

/jontas – ständigt villrådig

Måndag 1999-12-27 kl 00.05

Jag blev så fruktansvärt less och deppig tidigare ikväll. Kände att jag bara ville ge upp och ge efter. Tänkte ”varför kämpa med att hålla humöret uppe”? Skulle inte bry mig om jag just nu blev sämre i MS. Det får barka vart hän det vill (som om jag har nåt val). Jo, man kan nog säga att luften

gick ur mig. Det är väl lite bättre nu, men jag har fortfarande en olustkänsla av att allt inte står riktigt rätt till. Känner panik och vill fly från nån känsla jag har men inte förstår.

Idag var det julafton part II hos lilla mor. Fick Louise Hoffstens ”Blues”, boken om MS. Jag har bara hunnit läsa ett kapitel och jag tror att det var det som drog ner mig lite i humöret. Detta första kapitel hade lika gärna jag ha skrivit. Om man bortser från att jag inte uppträdde på Globen inför kungen då han fyllde 50 år. Så många har, både här på nätet och privat till mig, sagt att jag också borde skriva en bok om MS. Det har jag inte varit särskilt pigg på då jag ändå skriver så mycket här och dessutom får en större och mer direkt respons på det jag skriver, än om jag skrivit någon bok. Men nu börjar jag faktiskt tänka i samma banor. Mest för att på ett enskilt ställe sätta allt på pränt – alla tankarna, alla turerna, allt. Inte som mål att publicera en bok, utan just för att samla tankarna. Tiden är förädisk och man glömmer fort saker.

Det är lite tunnsått med mina hjärnsläpp. Åtminstone här i dagboken. Dock gästspelar jag lite i diverse gästböcker. Terrar lite så där lagom. □nnars har den senaste veckan varit lite dryg. Det har varit så tyst och stilla överallt. Nästan lite kusligt ödsligt. Särskilt på nätet. Kanske jag borde umgås med IRL-vänner lite mer? Men jag har inga. Och det är mitt eget fel. Jag drar mig alltid undan. Har alltid känt mig i vägen och som en belastning. □ck ja... Många bekanta, men inga vänner... Som så många andra på nätet... patetiskt (om mig själv)

Nä, vet ni vad? Om jag var deppig när jag började skriva denna dagboken, så blev det än värre när jag korrekturläste ovanstående. Nix, nu får jag rycka upp mig! *går en runda i lägenheten som avbrott*

Ha! Som om det skulle hjälpa! *ler* Kom istället på att det i morgon (28/12) är elva år sedan då jag flydde för mitt liv. På jobbet hade jag förstärkt skydd och bodde på okänd ort. *säger inget mer*

Ska jobba. Senare idag. Det är inte många som är på jobbet denna veckan, men jag får inte ta fritt eftersom jag är sjukskriven. Hm... det lät inte klokt. Men så är det. Jag kan inte ta semester eftersom jag inte är i tjänst. En regel säger att man inte får vara hemma från jobbet om inte hela arbetsplatsen stänger. Och det gör den ju inte. □lltså får jag fortsätta gå på mitt ”schema” som jag har som sjukskriven. Fast vadå... jag behöver ju inget göra på jobbet. Kan ju sitta och surfa på datorn i fyra timmar och sedan traska hem igen. Det är ett bra sätt att bryta vardagen – surfa lite på jobbet istället för att sitta och surfa hemma! 😊

Jag har lagt till en ny dagboksfavorit i listan till vänster. *vinkar glatt till Jennie* Listan växer över de dagböcker jag följer. Är det konstigt att jag inte hinner annat än läsa nätdagböckerna? *skrattar* Egentligen vill jag inte ha en lista med favoriterna här, men det finns två anledningar till att jag har det. 1) Vi brukar så ofta hänvisa till varandra och jag orkar inte länka varje gång jag skriver någons namn här! *lat* 2) Om jag inte är hemma och kan följa mina favoriter, så behöver jag bara leta upp en dator med Internet, gå in på min egen hemsida och sedan lätt hitta kamraterna. 😊

Jontas visdomsord del 2:

Det finns en indiansk tro på att varje människa är ett hus med fyra rum: ett fysiskt, ett mentalt, ett emotionellt och ett andligt rum. De flesta av oss har en benägenhet att nästan alltid bo i ett av rummen, men om vi inte går in i vart och ett av rummen varje dag, om så bara för att vädra det, så är vi inte fullständiga människor.

/jontas – stulen visdom

Annandag Jul 1999-12-26 kl 02.00

Vad söker människan? Visdom? Meningen med livet? Någon att älska? Drömjobbet? Pengar? Berömmelse? Stunder av lycka? Bibehållen hälsa?

För min del är det de små sakerna jag söker efter. Som vart de har satt rödbetsburkarna i affären denna gången. Eller var jag lade den avstängda mobiltelefonen (hade ju kunnat ringa till den om den varit på). Ibland söker jag efter ett mörkt och svalt rum där jag kan få lida i sviterna av ett migränanfall. Som natten som var.

Men sedan finns det tydligen de som söker +”abba teens” +”pic” +”nude” hos Evrekas söktjänst. Jodå... Faktiskt... Vill man se vad folk *egentligen* söker efter så kan man kolla hos Evrekas spanare där man vart tjugonde sekund kan se vad som är det mest eftersökta. Mycket oanständiga ord. Ett sätt att utöka sitt ordförråd på! :-/

Årets populäraste ord: millennium. 😊

Årets mest felstavade ord: millenium. 😊

Jag har de senaste dagarna inte skrivit mycket om MS. Finns några orsaker till det. Som att jag glömmer skriva om det. Och att jag tycker synd om läsarna. Och att det inte är så märkvärdigt. Och att jag mår bra. Fast det är nog ganska relativt. För jag har i en vecka haft MS-smärta, dvs den där hemska, smärtsamma kliande/brännande känslan på huden. Till viss del tror jag att jag också fått tillbaks yrseln. Ändå tror jag att jag nu kommer att sluta använda kryckan utomhus. Den stör mer än gör nytta. Visst, jag blir fortfarande trött och har svårt att stå stilla utan att tappa balansen. Trots vissa fadäser med taxirörelsen, så fungerar det bra att ta sig med taxi till och från jobbet. Jag funderar lite på att börja med stadsbussen, men då får jag nog ha kryckan ändå. Usch... svåra beslut men jag får prova mig fram. Nåja... Många MS-symtom står jag ut med utan att klaga, så länge jag är mobil. Och det är jag.

Inte trodde jag väl att det skulle vara drygt att vara hemma idag och vila ut. För vad ska man göra? Inget på teve. Inga uppdatering på datorn av andras dagböcker. Ingen post. Ingen morgontidning. Inget att läsa alls! Men jag har hunnit gå igenom alla dessa veckor av inspelade Days Of Our Lives på video. Jag slutar mer och mer att titta på teve, men Days... eller Våra Bästa År... slutar jag inte titta på. Det senaste är att en man som skjutits till döds har haft sin dödsscen igång i sex avsnitt. Fantastiskt att man kan göra ett program som under sammanlagt sex timmar visar ett två timmar långt händelseförlopp. Snacka om att kunna dra ut

på det! Det är då det är bra att ha det på video. Så man kan snabbspola sig fram och förbi alla upprepningar och tillbakablickar. Och så slipper man genomlida tevereklamen. Sedan man förbjöd Ipren-mannen är inte reklamen vidare kul. Den intelligenta värktabletten? Klart den är! Hur många tabletter kan cykla runt, spela gitarr och sjunga? Intelligent...

Jontas visdomsord, del 1:

Läs sakta!

(jag läste likvaka i tidningen, men när jag tittade närmare så stod där livkalvar)

/jontas – sinnessvag (jag slog upp ordboken på måfå och det var första ordet jag fick syn på! Kusligt... *ryser*)

Juldagen 1999-12-25 kl 06.40

Julafton part I is over! Försättningen kommer i morgon hos lilla mor. Idag får jag vila ut och det behövs! 😊

Jaaa! *gör vågen* Jag har fått ännu en julskiva i julklapp! Förra fick jag julen 1975 och det var □nita Lindbloms julskiva. Igår fick jag en med blandade artister – mina favoritartister! Frank Sinatra, Dean Martin, Louis □rmstrong, Ella Fitzgerald... Ni tycker väl inte att jag har märklig musiksmak? *orolig*

Ska vi ta det från början – hur gårdagen var?

Färdtjänsten... *suck* (känn hur min pust rufsar till er i håret) Klockan 12.30 skulle de hämta mig, så jag gick ut och ställde mig typ 12.28. Två minuter senare höll jag på att frysa ihjäl i stormen som rådde. Men jag uthärdade... i en halvtimme, för sedan slet jag upp mobilen för att ringa och efterlysa bilen. Men si... deras växel var blockerad av alla som ringde. □lltså stod jag ytterligare en kvart. Då fick jag nog och åkte upp för att ringa igen från lägenheten. Fortfarande blockerad växel. Men då, när jag tittar ner så kommer taxin! Tre kvart försenad. Inga ursäkter. Inga förklaringar. Dock i ilfart i vänsterfil hela vägen ut till Betle... eh, födelseorten. Varför jag inte väntade med att gå ut tills jag såg att taxin kom? Nä, det får jag inte enligt färdtjänst. Jag måste stå och vänta ute på dem, för de kan inte ringa upp och säga att de är på plats, de kan inte komma och ringa på dörren, det tar för lång tid för mig att ta hissen ner och de kan inte vänta så länge. 😞 Ska det vara så besvärligt för dem så kan de väl passa tiderna? För det är jag som får alla besvären... Nåja... nu är det över för denna gången...

Igår fick jag se den lilla sötnosen. Åtta dagar gammal. Tyst, snäll och sov nästan hela dagen. Sådan är jag också (hemma). För enkelhetens skull säger jag att jag firade jul med far, faster med barn och barnbarn. Det är så jobbigt att förklara att det är med familjen som tog emot och tog hand om min far när han kom hit som finskt krigsbarn. Det var trevligt igår. Till och med tomten kom! 😊

Tydligen kan det bli för mycket av det goda också. För jag fick migrän med illamående när jag sedan skulle hem. Har lyckats sova fyra timmar och blivit lite bättre på det. Så nu sitter jag och surfar runt på datorn sedan kl 05. Och lyssnar på "Let it snow! Let it snow!"

Let it snow!” med Old Blue Eyes! Hm... eller ska man säga ”dead blue eyes”? *makaber*

Ska man skriva vad man fick i julklapp? Jag vet inte... nä, tror inte det. De flesta klapparna var från lille far och han hade varit väldigt effektiv. Han hade plockat fram Claes Olssons katalog med datatillbehör och beställt lite av varje. *ler* Och han hade lyckats pricka in saker jag ville ha och behövde. Utan att jag sagt något och utan att han vet *något* om datorer. I morgon ska jag till lilla mor och lär väl få ytterligare några julklappar där. Men redan nu vet jag att de gett mig samma saker i julklapp. Gör inget! 😊

Nä, nu ska jag gå och göra något vettigt. Ska gå och titta lite på video inspelat från gårdagen. Säger inte vad. Ledtråd: julfilm med dockor. Ha det fortsatt bra!

/jontas – uppe i (jul)ottan

Julafton 1999-12-24 kl 10.40

Jag har redan öppnat en julklapp. Den från jobbet. Det var en beige toalettväska. Tror jag. Ifjol fick vi en ljushållare i glas för värmeljus. Tänk, det är de enda julklappar jag fått från jobbet på åtta jular. Inte för att jag *kräver* julklappar från jobbet... Men visst blir man lite avundsjuk på andra som får klappar från jobbet? Dock kan jag också nu skryta om att också jag får små presenter från jobbet. 😊

Om två timmar ska jag bli hämtad av färdtjänst. Någon som tror att de kommer i tid? Jag *vågar* aldrig hoppas. Om och när de kommer så hoppas jag bara på att de kör rätt. Och måtte det inte bli ”och en slant han hit och en slant han dit” för då är det ett dike som väntar nånstans. Nåja... bara jag kommer ut till Betle... eh, min födelseort.

Hur är det med domedagsprofetiorna? Går jorden under år tjugohundra? Inom vissa kretsar råder rena hysterin. Jag har tidigare läst om att Sverige kommer att täckas av vatten upp till Umeå. Synd på det vackra Skauland! Fler och fler börjar istället befara en teknisk undergång. Bl a kommer CNN att från nyårsafton och två dygn framåt att följa tolvslaget zon för zon (tidszon alltså). Två minuter i tolv kommer en man på Nya Zeeland att ta ut pengar från en banksedelautomat för att sedan prova igen två minuter över tolv. Fungerar inte det blir det panik i hela världen.

Öck ja... jag får väl göra mig redo för julfirandet i eftermiddag och kväll. Jag hade så gärna krupit ner under täcket igen. Det är mörkt eftersom snön förvunnit helt nu. Och så har jag haft en av mina numera sällsynta biverkningar av sprutan inatt. Trött och påverkad nu. Men det går säkert över. Det är ju jul och jag har något att se fram mot. Som att få se mitt åtta dagar gamla kusinbarn. Säkert en söt liten flicka... 😊

Go' jul!

/jontas – önskar alla en God Jul!

Lille Julafton 1999-12-23 kl 16.00

Nu börjar jag bli riktigt disträ. Så blir det väl lätt när man varit iväg på jobbet idag samtidigt som man känner att man inte hunnit förbereda allt inför julhelgen. Nu vill jag bara sjunka ner i en hörna och känna lite **julstämning** med lugn och ro.

Hm... Jag har inhandlat hela sex julklappar i år! Två kvar att slå in. Om jag hittar julklappspappret från ifjol. □nnars får man vara innovatör och göra eget julpapper genom att skriva ut dagbokens bakgrundsbild på skrivaren.

Igår fick jag en liten julblomma av lilla mor. En doftfri. Det var väl omtänksamt eftersom jag inte tål starka dofter. Hyacinter är fina, men jag mår inte bra av dem.

Och idag fick jag *sååå* många julkramar på jobbet. 😊 En fick krama om mig, och då blev de andra avundsjuka och ville också krama mig. Hm... *ler* Kanske jag räddade julen för någon?

 Det var mysigt på jobbet idag. Bara de tappra och ansvarskännande fanns på plats. Kanske onödigt eftersom inga patienter kom idag. Men tack vare det kunde vi för en gångs skull få sätta oss ner tillsammans och avnjuta en lunch. En lunch som en sköterska på eget initiativ ordnat dit. Hon hade kokt gröt och skinka som vi åt på smörgås (okej, gröten hade vi inte på mackorna). Där satt vi i ett nedsläckt rum med bara några få stearinljus tända. Som sagt... mysigt...

Okej, jag skrev följande i Tobbes Gästbok, men det är här det hör hemma. 😊 Vid denna lilla informella lunchträff yttrade sig den utländske läkaren:

-Harr do klett grannen idagg? frågade hon sin kollega.

-Nä, han får klä sig själv! 😊

Råcoolt! Det var ”min” läkare som hade svar på tal. Klart man vill fortsätta som patient hos honom. Han brukar fälla de mest ironiska och sarkastiska kommenterar jag hört. Kanske vi är lika varandra humormässigt? Fast det är klart... skulle /□gvara ironisk? Ha! □ldrig... 😊

[sjunger] Ja, se det snöa, eh se det regna, nä se det snöa – det var väl roligt... hurra??

Ja, man blir inte klok på vädret här. Här har i en veckas tid varit snö som täckt allt (särskilt isfläckarna), men nu har det blivit plusgrader och snön håller på att regna bort. Men en och annan snöflinga kommer ändå. Men tyvärr... ingen vit jul som det ser ut för stunden. Jaja... Undrar om det var snö ifjol? Vem minns väl den snö som föll ifjol?

Två kärlekscitat:

Om vi inte kan älska lika mycket, låt mig få vara den som älskar mest.

Vad är värst? Att vänta på någon man inte kan få, eller vara den som någon väntar på?

Ha det gott alla mina vänner. Jag kommer tillbaks imorgon förmiddag. 😊

/jontas – julefrid åt er alla!

Onsdag 1999-12-22 kl 20.25

Inspirationen tryter när andra inte håller igång sina dagböcker i samma grad som vanligt. Okej, så det är väl lite stressigt för mig också nu i jultider. Tror jag... Men julhälsningarna har vi hunnit skicka fram och tillbaka i cyberrymden! 😊 Här är de...

I årets sista skälvande minut är det meningen att man i retroperspektiv ska kika tillbaks på året som gått. Men redan nu kan man väl begrunda året eftersom det inte är så mycket kvar av året. Men vad finns det att minnas? Hur många tänker på yttre händelser som inte har till den egna personen att göra? I våras gick debatten varm om pedofiler. Nu är det märkligt tyst. Och visst var vi också arga på NATO:s bombanfall? Hur många kommer ihåg att vi i år faktiskt hade ett stort och viktigt val till europaparlamentet? Tja, inte kommer jag ihåg så mycket av det. Men jag har nämnt om alla händelserna i min dagbok, alltså har de inträffat. Många har skandalerna varit men mycket effektivt har locken lagts på och historierna fallit i glömska. Våra minnen är korta. Kan det bero på informationsöverflödet?

Men som sagt... det som man själv varit med om, det kommer man ihåg.

- Januari – släktträffen. Där lilla mor och moster satt och jämförde mig och kusin P. ”Titta, deras hårfästen är lika höga”. :-/

Jag fick migrän trodde jag. Det var det inte. Jag var nästan blind av en oklar anledning. Blev sjukskriven.

- Februari – drömjobbet. Jag fick vikariat på en vårdavdelning som jag suktat efter i sex år. Priset var att jag bröt min sjukskrivning. Klart jag gjorde!

Detta var månaden då jag gjorde min hemsida och började skriva dagbok.

- Mars – busstrejk. Där stod man och väntade. Skulle bussen komma eller inte? Allt för att chaufförerna ville ha kissepauser. Jag kunde inget se när jag jobbade, men bara jag fick göra det arbete jag tyckte så mycket om!

- April – datorn. Mitt datorliv tog fart ordentligt. För första gången länkade någon annan till min hemsida. Det var EvaP och Tette! 😊 Jag flyttade min hemsida till Passagen. Jag köpte en scanner. Jag gjorde om hemsidan radikalt. Jag gick med i Vi Udda Typer (tack Tette). Och jag började misstänka att jag fått MS...
- Maj – MS. Ja, säga vad man vill. Men större delen av året har cirkulerat runt diagnosen MS. Detta var månaden då jag fick mina misstankar bekräftade och då jag också blev rejält mycket sämre. Började använda krycka och skaffade för säkerhetsskull en mobiltelefon så jag inte skulle kunna bli strandsatt. Nu började det bli jobbigt med Internet. Jag gjorde uppehåll och avinstallerade ICQ.

Men användarglädjen kom tillbaks precis i slutet av månaden. Det var då jag fick min TIGERLÄNK!!! *tjoho* Den är jag stolt över än i denna sekund.

- Juni – semester. Jag hade trots mycket stora och svåra besvär fortsatt att jobba både hel- och halvtid fram till semestern i början av juni. Jobbet var viktigt. Jag ville inte bli bortmanövrerad genom att vara helt sjukskriven. Dessutom trodde jag, om jag bara fick semester, skulle allt ordna sig. Men jag blev *ännu* sämre och fick avbryta semestern med hel sjukskrivning istället. Det var tufft. Det värsta var dock värmen. Det var den som gjorde att jag mådde sämre än vad jag kanske gjort annars. Dessutom hade jag sökt till högskolan som en nödlösning för hösten om jag inte blev bättre. Annars försökte jag ändå njuta av sommaren.
- Juli – Och tur var väl det. Plötsligt hade jag stora svårigheter med att förflytta mig. Nu fick jag komma till sjukhuset akut för att få kortisoninjektioner. Detta var på gränsen till rullstol.
- Augusti – Jag återhämtade mig bra från skoven. Det började diskuteras om arbetsprövning. Kanske man nu vågade hoppas på en tillbakagång i arbete. Med tiden. För jag kunde inte börja på högskolan där jag blivit antagen. Men jag fick anstånd med den platsen till nästa höst. I april måste jag säga vad jag gör med den platsen.
- September – Jag började ta sprutor. En varannan kväll där jag sedan på natten vaknade och hade de mest fruktansvärda biverkningar.

- Oktober – Nu började jag också arbetsträna två timmar varje dag. Det var för jobbigt, så jag ändrade det till fyra timmar varannan dag. För att kunna ta mig till och från jobbet började jag också utnyttja den färdtjänst som jag blivit beviljad några månader tidigare.
- November – Skovfri. Kan jag ha sådan tur så det är sprutorna som hjälper? Det vet jag inte förrän om två år då en utvärdering ska göras. Men jag hoppas.
- December – Va? Är jag sjuk i MS? Ingen som ser... Ändå är det jobbigt med trötthet, biverkningar och arbete. Men jag mår bra just nu. Oförsämt bra för någon med en diagnos som min. Jag är tacksam. Det finns så mycket att säga om året som varit. Ska jag sammanfatta det med ett ord så måste det bli

Skitkul!!!

Jo, faktiskt! 😊 Kanske en diagnos borde överskugga allt, men den har bara varit en del av mig. Den har inte tagit över mig. Kanske jag i min ensamhet isolerat mig och tyckt synd om mig själv om jag inte funnit alla underbara vänner på nätet. Jag mötte andra i samma situation som den jag är i. Andra med multipel skleros. Både inom landet och utanför. Information och kunskap tar som bekant död på rädslor och osäkerhet. Jag blev upplyst, fick utbyta tankar och insåg hur lyckligt lottad jag är jämfört med andra. Jag hade rätt inställning från början – att vara öppen. Det är väl därför det gått så bra för mig?

Och inte visste jag att det fanns en hel nätvärld av människor! På Internet, alltså! I flera år har jag suttit och surfat runt planlöst och varit uttråkad av det jag såg. Jag var inte intresserad och hade tänkt sluta med Internet, för något tråkigare hade jag aldrig sett. Ännu tråkigare var det med räkningarna som följde i spåren med minuttaxor. *brr* Men när jag blev sjukskriven och inte kunde sysselsätta mig började jag pula lite med mina ringa kunskaper i html och lade ut en hemsida. Då tog det fart. Okända människor började skriva mejl till mig och visade upp sina egna hemsidor. Plötsligt var det roligt igen. Jag fick tiden att gå. Många av de okända människorna har jag nu kontakt med på daglig basis och de flesta finns med i min favoritlista över dagboksskribenter. För det är nog så vi fann varandra; genom att länka till varandra och genom Dagbok på nätet. Tack, Annica! 😊

För stunden har jag inte mer att säga. Det blev en tacksamhetsdagbok, ser jag. Jag är så otroligt tacksam. För allt möjligt. Har jag nu inte hälsan, så har jag åtminstone livet och vänner. Tack! 😊

/jontas – en del av nätet Eh... nä, jag har inte smuttat procent! 😊

Detta skrev jag i gästboken kl 23.15 eftersom Passagen strulade och jag inte kunde lägga ut ovanstående.

Okej, okej, okej... här kommer en liten dagboksanteckning.

Jag har skrivit en lång dagboksanteckning tidigare ikväll, men den får ni inte läsa än. Ni hade gärna fått, om det varit möjligt. Tyvärr strular Passagen som vanligt. Och enligt deras driftinfo så inbillar vi oss tydligen bara? Ingen annan har heller kunnat lägga ut något ikväll.

Jag har inte gjort för mycket idag. Så på det sättet har det inte varit annorlunda än tidigare. Jag har äntligen fått ett ryck att gå igenom alla mina inspelade videofilmer. Jag hade ungefär 35 timmar ”Days of our lives” inspelat. Jag kan inte hjälpa det... jag gillar såpor. Desto osannolikare, desto bättre! 😊 Och skulle det nu mot all förmodan visas något bra på teven i jul, så har jag filmer jag kan spela över. Fast det är klart... jag har säkert 15 långfilmer inspelade för i år och inte hunnit se någon. Då kan man ju lika gärna spela över dem.

Julkorten fortsätter droppa in genom brevinkastet. Två från ameriakt så här långt. Och så fick jag ett märkligt julkort från några som kallar sig fam Rapp. Vad kan det vara för typer? 😊 Jag undrar vad brevbäraren och de som sorterat post tänkt. Adress: Skauland! *skrattar* Men det kom fram... tack vännerna!

I morgon jobb. På lille julafton. Fast det är jag själv som vill. Har ju inget annat för mig. Dock är jag lite orolig för färdtjänsten. Misstänker att jag får vänta länge eftersom många håller helg av chaufförerna och många kommer att utnyttja taxin. Misstänker att många av pensionärerna kommer att ge sig ut och handla skinkor i morgon. De brukar ju aldrig vara förutseende i vanliga fall. Eller varför brukar pensionärerna passa på att gå i affärer när vanligt normalt folk har lunchrast och fort måste hasta genom affären? Då står de där... PRO-terroristerna och skramlar i kassan med sina portmonäer. De håller fram den till kassörskan och säger med darrig röst ”har jag växel”? Och så tappar de alla mynten med vilje över rullbandet...

Kanske jag var elak mot pensionärerna? Men det är ju så man så ofta ”drabbas”. Varför kan de inte vara i affärerna när affärerna öppnar? De lägger ju sig ändå efter Rapport och går upp kl 04. Nä, nu blev jag elak igen... men jag har rätt. *suck*

Nix... nu får jag göra nåt annat roligt... vad det nu skulle vara. Slå in julklappar? Nä, det är ju inte julafton än... ingen ko på isen...

Förresten... jag vill inte gå in i ett nytt årtusende. Jag vara kvar i 1900-talet. Så jag har beslutat att efter den 31 december kommer den 32 december...

I’ll be back!

/jontas – passagennobbad

Tisdag 1999-12-21 kl 17.10

Nämen, oj! Det blev populärt med allsången i natt! 😊 Visst var den bra? Varje ton i midi-filen motsvarar en stavelse i texten, så den *bör* inte vara så svår att hänga med i. Tydligen är detta en ganska välkänd sång i amerikat. Det var kamraterna på den amerikanske MS-listan som tipsade. Det är mångas favoritjulsång. Från och med igår också min! ”Gläns över sjö och strand” kan slänga sig i väggen! 😊

vecka 4! I bok med svart röstställning. Extra stor hurts med särskilda blankettfack. Gissa om allt detta sticker folk i ögonen! *skrattar* Och jag som bara är på jobbet 25%! *hehe*

Jag fick julklapp på jobbet idag. Undrar vad det är i den. Alla andra fick den igår men ingen har skvallrat eller öppnat (?) den. Spännande. Paketen är 10×20 cm, hård i kanten runt om, mjuk i mitten. Vad kan det vara? Vojne, vojne! (håller om huvudet och vaggar fram och tillbaka)

Idag hämtade jag ut. Ja, inte på systemet, utan på apoteket! Sista gången jag använde mig av frikortet. Nästa gång blir det ett par tusen jag får betala på en gång. Fast det blir inte förrän i februari. Det är låååångt dit (intalar jag mig). Hm... borde man inte införa högkostnadsskydd och frikort på systembolaget också? Eller klippkort där man elfte gången får en pava gratis? Allt för att stävja hembränning och smuggling. Gud, vad jag är smart! *går och beundrar mig själv i spegeln*

/jontas – tycker om...

Tisdag 1999-12-21 kl 00.10

Julstämning... Vad sitter då bättre än lite karaoke? Här är en liten julsång ni kan träna på. Glöm inte starta musiken, och **sjung med!** 😊

Grandma got run over by a reindeer

Walkin' home from our house Christmas Eve

You can say there's no such thing as Santa

But as for me and Grandpa, we believe!

She'd been drinking too much eggnog

And we begged her not to go
But she forgot her medication
And she staggered out the door into the snow.
When we found her Christmas morning
At the scene of the attack
She had hoof prints on her forehead
And incriminating claw prints on her back.
Grandma got run over by a reindeer
Walkin' home from our house Christmas Eve
You can say there's no such thing as Santa
But as for me and Grandpa, we believe!
Now we're all so proud of grandpa
He's been taking this so well
See him in there watching football
Drinking beer and playing
Cards with cousin Nell.
It's not Christmas without Grandma
All the family's dressed in black
And we just can't help but wonder
Should we open up her gifts or send them back?...
(send them back!)
Grandma got run over by a reindeer
Walkin' home from our house Christmas Eve
You can say there's no such thing as Santa
But as for me and Grandpa, we believe!
Now the goose is on the table

And the pudding made of figs
And the blue and silver candles
That would just have matched
The hair in Grandma's wig.
I've warned all my friends and neighbors
Better watch out for yourself
They should never give a license
To a man who drives a sleigh
And plays with elves.
Grandma got run over by a reindeer
Walkin' home from our house Christmas Eve
You can say there's no such thing as Santa
But as for me and Grandpa, we believe!
Grandma got run over by a reindeer
Walkin' home from our house Christmas Eve
You can say there's no such thing as Santa
But as for me and Grandpa, we believe!

/jontas – julfnatt

Måndag 1999-12-20 kl 15.55

Okej... så besökare 20.000 har varit här... vem det blev kan ni se i gästboken. 😊

Snart är det dags för nyårsraketerna. Tyvärr finns det de som går och smäller dem i veckor i förväg. Hur kul är det egentligen? Fast det är klart.... det är ju småglin och de får/orkar väl inte vara uppe på nyårsafton. Konstigt... trodde det var åldersgräns på fyrverkeri. Who cares? Särskilt är det väl ingen som bryr sig när de ligger med ansiktet bortsprängt på akuten. :-/

Tre ton bly kommer det att generera, alla nyårsraketer. Tre ton bly som kommer att lägga sig över landet och bli en del av våra grödor, och i och med det, också en del av oss. Tre ton bly – en farlig tungmetall. Men det är kanske värt att få fira ordentligt???

Nyårsafton... jag har hört mer än en som sagt att de minsann ska fira ordentligt och ha världens mest spektakulära fest. Och att barnen inte får vara med. Alltså – de har barn i tioårsåldern, men de får inte fira nyårsafton med föräldrarna. Var ska de då vara, tro? Egoistiskt – bara för att far och mor i vackra kläder ska kunna supa till fin mat.

Kofångare... visst är det ett lustigt ord? Stötdämpare heter det visst också, men kofångare låter mycket roligare. På engelska heter det bumper, men på tågen heter det cow-catcher. Då kan man ju börja undra hur ordet kofångare uppstod. Var det i amerika? När järnvägssystemet höll på att byggas ut? Var det då ett stort problem med vilda kossor som sprang hysteriskt kors och tvärs över järnvägsspåret? Hm, ja... *funderar* Varför har inte vi döpt det till älgfångare?

Jag har längst upp lagt till en ny länk – topplistor. Med det vill jag inte något särskilt, var mest bara en kul grej. Kanske jag varje vecka uppdaterar den listan med lite nya rubriker? Får väl se.

20.000 besökande? *Varför* återkommer ni ständigt och jämt? *ler* För att jag med mina åsikter retar upp er lite så ni måste få komma tillbaks för att blodtrycket ska kunna ligga på en hög och konstant nivå? *skrattar* En existentiell fråga – varför finns min dagbok?

/jontas – king

Söndag 1999-12-19 kl 20.25

Idag såg jag henne. Kvinnan i mitt liv. Åtminstone trodde hon att hon skulle bli det, då för åtta år sedan. Har inte sett henne sedan dess. Hon såg mig aldrig idag, men jag såg henne. Jag stelnade till och kände paniken. Paniken från förr då hon fullkomligen klättrade och klängde på mig. Varje gång drog jag mig undan. En gång drog jag kanske lite väl långt åt sidan. För jag hamnade mitt i körbanan och höll på att bli påkörd av en bil. Ack, ja... Lyckligtvis är hon numera gift. 😊

Kvinnan i mitt liv? Hm... det finns en ”mannen i mitt liv” också! *skrattar* Precis samma beteende som hos ”kvinnan i mitt liv”. Förstår inte vad det är för pack jag drar till mig. Hur avvisande ska man vara? Nästa steg är att emigrera till yttre Mongoliet i största hemlighet. Men jag blir väl hittad där också. *suck* (”mannen i mitt liv” har gett upp och sökt tröst hos annan)

Jag: fet, ful, flintskallig. Vad har jag för attraktionsvärde tro? Vänligheten? Därför försöker

jag emellanåt bete mig som ett svin, men lyckas nästan aldrig med det. För under ytan är jag fortfarande snälla, goa jag! *fniss* Jag är egentligen plyschmannen personifierad från 70-talet. ;-D

Visst är det märkligt? Är jag flirtig av mig? Är jag hoppingivande på nåt sätt? Nä, tror inte det. Varför skulle jag vara det? Jag som brukar visa min distans så tydligt. Putar lite på underläppen och viftar avvärande med händerna framför mig. Hm... kanske ser det ut som om jag viftade till mig personerna och putandet med läpparna är en invit till en slick? Hm... Detta får jag ta en allvarlig funderare på. 😊

Jag börjar misstänka att lilla mor gillar fruktkakor. Hon gjorde nämligen sex stycken idag. Kan jag inte förstå. Fikon som är så **icklit!** *Isch* Nä, byt ut det mot banan istället så kanske jag också kan tänka mig att provsmaka en av de sex fruktkakorna.

Förresten! Är det någon som känner till receptet för Herman? Den där tyska (?) kakan där man sparar en kopp av smeten till nästa kaka. Lite av en vänskapskaka. Jag skulle vilja prova göra den men har inte receptet. Någon som vet?

För första gången någonsin tittade jag på Robinson igår kväll. Men bara de sista tjugo minuterna. Den första jag ser är Jerker. Min tanke var: ”hoppas han vinner för han liknar en kompis till mig – och då måste man bara vara lika trevlig som min kompis”. Ologisk tanke, va? Men jag blev ju bönhörd. Att Jerker var bög visste jag inte förrän jag läste det idag i Aftonbladet. Konstigt... Homo var faktiskt min spontana reaktion när jag såg honom.

I mitt tarotkort från igår finns en betydelse till. Att se saker för vad de egentligen är. En klarsynthet som kommer från ett högre medvetande. Innebär detta att jag är inne i en period då jag kan läsa av människor? Det går i vågor. Ibland är intuitionen väldigt påtaglig, ibland lyser den med sin frånvaro. Just nu mår jag nog så bra så jag lättare än vanligt kan ”lyssna av”.

Ack då! Nu får jag skynda mig. Det blir nytt dagboksutseende på tisdag med lite jultema. Vet inte om jag är klar med det än, men jag tror det. Älskar ”tacky”. Julen om något är väldigt ”tacky”. Det enda jag tycker är roligt med julen, för den är mest jobbig. Ingen glädjens högtid. Egentligen skulle man firat en antijulafton. Hysterin och alla måsten är väl det som knäcker de flesta. Det som *kan* vara roligt med julen, är att se de små barnen öppna sina julklappar med förväntan i blick. Två sekunder senare stortjuter de då de fick stickade vantar i julklapp och inte ett 800-kronors dataspel av farmor med sin skrala pension. Nä, tanken räknas inte för barnen. Tänk, jag lyckades hitta något negativt i det också! *skrattar*

/jontas – ingen Robinson

Söndag 1999-12-19 kl 00.55

JAAAAA!!!*gör vågen* 8-D

 Rädda Sverige ur
"Dansbandsträsket"

Varför har jag aldrig sett detta förr?

/jontas – övertygad!

Söndag 1999-12-19 kl 00.20

Varning – jag betar mig som en rymdjesus! 😊

Vem är jag till person och personlighet?

Det var min fråga när jag tidigare ikväll drog ett tarotkort. Spådomar är högaktuellt nu i och med att ett nytt år är i antågan. På nyårsafton ska jag lägga ett tarotupplägg för hela nästa år, månad för

månad. Lite otäckt. Faktiskt. *Om* man tror på spådomar. Och det måste man göra mer eller mindre om man nu är tarotkonsult. Visst är jag en konstig tarotkonsult? Konsulter brukar ju konsulteras

av andra. Icke jag! 😊 Sitter själv på min kammare och förfasar mig över alla olyckor som drabbat mig. Det är ju sådant jag ser på mig själv.....

Svaret på frågan ”Vem är jag till person och personlighet?” blev kortet XVII Stjärnan.

 stjärnan

Detta är Vattumannens kort. Jag *är* ju Vattuman! Vilket sammanträffande! I övrigt fick jag två ”knytnävar” i magen när jag läste i mina böcker. ”Att erkänna sig själv” och ”Är du **helt** tillfredsställd med det arbetet du har just nu?”. Två saker som jag har så svårt för. Att erkänna sig själv är väl det svåraste som finns? Veta vem man *egentligen* är och vill vara. Så mycket av den yttre världen formar ju oss och har förväntningar på oss. Och är jag nöjd med jobbet jag har? Det som jag inte längre klarar av till hundra procent?

Kortet har många betydelser. Väldigt smickrande betydelser och egenskaper. Men det var ovanstående

som vill säga mig något. Att jag måste få bättre självförtroende och verkigen gå min egen väg utan att se åt sidorna och få någon slags medgivande i mitt görande. Vad kortet annars svarade på var bl a följande:

Jag upplever frid efter att ha varit med om något väldigt uppslitande. Jag har fått bygga nya grunder och fått omvärdera mitt liv. Det har gjort mig mer ödmjuk, jag har kommit i kontakt med ”det högre” – fått en insikt. Detta är jag medveten om samtidigt som jag håller kontakten med det jordnära. Jag står verkligen i förbindelse med jord och himmel. Jag har mycket tankar vari jag utvecklas genom ansträngning. Inget kommer gratis till mig. Jag kämpar också för att ta mig något vart – vill skapa en ny tillvaro. Jag börjar få insikt om exakt vad jag vill med livet. Även om det tar på krafterna så vågar jag satsa. Allt det dystra och negativa börjar te sig just och hoppfullt. Jag börjar inse att en uppgift jag har, är att försöka sprida ljus och glädje till min omgivning. Det är en form av kärleksfull handling.

Jag tror jag stannar där i min tolkning. Ja, alltså, jag skriver inte ner vad kortet sa i övrigt. **Allt** behöver ni inte veta! 😊

Var det svårt och flummigt att hänga med? Det är det inte när man har något att hänga upp det på. För det stämmer. Att sprida ljus och glädje till omgivningen betyder inte att jag sett min livsuppgift med att skriva dagbok med en massa hjärnsläpp i. Nä, det är *liiite* djupare än så. Jag har haft perioder av starka omvälvningar, med t ex sjukdomar. Inte nödvändigtvis enbart pga MS, utan mer traumatiskt har mina akuta sjukdomar varit som jag hade före MS. Det var då jag började tänka i banor som att utbilda mig till något annat och göra något annat. I hela mitt liv har jag haft drömyrken som präst, diakon, läkare, sjukskötare, socialarbetare, biståndsarbetare, sjukgymnast, arbetsterapeut, kurator. Ser ni den röda tråden? Hjälpa människor. Jag uppfattas nog inte som medmänsklig. Jag är inte den som frågar hur någon mår eller tar initiativ för att hjälpa andra. Men jag har önskan. I yngre år (ja, ännu yngre år) höll jag hård distans mot allt omkring mig. Jag var nog ganska känslolokall och hade ingen empati. Med åren har det dock kommit. Jag kan väl säga så här – hade jag haft möjligheten att utbilda mig till läkare hade jag gått med i Läkare utan gränser. Hade jag haft den äkta tron så hade jag blivit präst. Hm... eftersom jag nu är lite dataintresserad kanske jag egentligen borde sitta i en support någonstans? Det är också ett sätt att hjälpa människor i nöd. Men på nåt sätt känns det futtigt i jämförelse. Men jag inser också att jag förmodligen inte kommer att kunna göra något med de drömyrken jag haft. Kanske det inte handlar så mycket om yrken? Det handlar kanske enbart om att finnas och hjälpa där man står och befinner sig? Som läkarsekreterare kan det vara svårt att inse att man gör någon direkt nytta, men man är faktiskt en viktig del i vårdkedjan. Men vill jag vara kvar på den plats jag befinner mig? Det är det jag funderar på. Vilka är mina möjligheter?

Konstigt... varför kommer alltid mina funderingar nattetid? Hjärnsläppen i dagboken brukar vara på dagtid. Jag tror inte jag kommer längre med mina funderingar för denna gången. Kan väl tillägga att jag blivit mycket mera andlig de senaste åren. Inte direkt religiös, men andlig. Känner vördnad inför det stora och lilla i livet. Det värsta är att man då uppfattas som ”mjuk i hjärnan” och konstig. Bara för att man blir alldeles till sig av lycka när fåglarna börjar kvittra på våren. Är det bara jag som är en kuf? 😊

/jontas – stjärnögd

Lördag 1999-12-18 kl 17.20

Aaargh! En låt har iglat sig fast på min klena hjärna! I och för sig en rätt kul och cool låt, men ibland blir det för mycket bara. Vilken låt?

Tom Jones "Sexbomb"! (realplayer)

Det finns många låtar jag kan relatera till. Ja, som då "Sexbomb" men också "I'm too sexy"

som Right Said Fred gjorde för en del år sedan. Fast det är klart... Bob Marley gjorde en låt som kanske beskriver mig bättre?

Crazy Baldheads. Undrar om det finns fler "crazy baldheads" i krokarna här omkring? 😊

Bara det inte går som i Marleys låt... där jagas de skalliga tokarna ut ur staden. Men, men... det är därför man är härskare av sitt eget land!

Bwahahaha! (hornen tog just fart och penetrerade datorskärmen) Förresten Tiina! Tack för komplimangen "Du är inte klok på en enda fläck!!" Undrar vad du grundar den åsikten på? *skrattar*

På tal om Tina... Tina Turner... Hon och Ike gjorde låtar som "Poor fool" och "This man's crazy". Hm... (tjuvlyssna)

Ack, ja... Ike Turner... Han är gift för trettonde gången! Men det verkar vara på upphållningen även det äktenskapet. Jag bara undrar... har inte kvinnorna efter Tina lärt sig något? Det finns ju till och med en film som beskriver vad som hände i deras äktenskap! Tänk, han går på i samma stil. Han är nu 68 år. Jag vet inte vad åldern har med saken att göra, men han verkar fortsätta dupera kvinnor ur den lägre åldersklassen. Kanske detta var sista äktenskapet han hann med? Förmodligen handlar "Poor fool" och "This man's crazy" om Ike. Eller vad tror ni?

Nix... nu har jag spånat färdigt för stunden. Undrar vad som hjälper mot hjärnsläpp.... Fria tyglar? 😊

/jontas – stor i orden, liten på... ?

Lördag 1999-12-18 kl 00.45

Jag har egentligen lagt mig. Ja, rent mentalt har jag gått till sängs för länge sedan. Men jag kan inte bara gå och lägga mig så utan vidare, för jag känner att jag måste få skriva. Jag har inget att säga, men skrivklådan känns lite extra svår ikväll. Eller inatt. Eller vad det nu är. Hm...

Jag är nog lite rastlös och orolig. Har så många lösa ändar att ta tag i. Som detta med hur

jag ska göra till nästa höst. Ska jag studera eller inte. Arbeta eller? Egentligen borde jag kanske inte tänka på detta riktigt än, men arbetsgivaren är på mig och det blir lite påfrestande när man inte själv är på det klara över hur man vill ha det i framtiden. På en av mailinglistorna jag är med i går just nu diskussionerna omkring hur vi ser på framtiden. Kanske jag får tillägga att det är en av MS-listorna där den diskussionen förs. Helt klart har jag en framtid, men den är otydlig, diffus och lite vag. I alla planeringar man tar sig för måste jag numera ständigt inkludera en "liten" sjukdom som är fruktansvärt oberäknerlig. Visst, jag vill studera. De planerna har jag haft i många år och inget hindrar mig från att läsa vidare. Förutom vad som kan tänkas väntas i andra änden av utbildningen, dvs när man är klar och ska ha ett jobb. Vilket jobb kan jag tro mig klara av på ett tillfredsställande sätt med eller utan alltför starka MS-symtom? Det kan jag inte säga idag. Inte i morgon heller. Just nu går tanken kring om jag ska söka en utbildning som jag är road av som inte behöver leda till något, eller något där jag i slutändan har ett jobb men där utbildningen dit var svår? Helt klart ska jag söka till högskola igen. Men om det blir redan till nästa höst? Jag vet inte...

Andra lösa ändar är detta med bostaden, men just nu ligger det utanför min makt att göra något åt. Det enda jag kan göra är att ringa och ligga på hos bostadsägaren. Men det är som att pissa på en gås. F'låt, jag menar kasta vatten... eller var det hålla...

Jag känner mig missnöjd då allt inte flyter på friktionsfritt. Det enda positiva är att jag är relativt bra och har funnit mig själv i den situation där jag ofrivilligt hamnat vad gäller den "lilla" sjukdomen.

Framtiden. Snart är det inte längre framtid när man pratar om millennium. Det är väl nutid, eller åtminstone en nära förestående framtid? Millennieskifte... Det skiftet varar inte många sekunder förrän vi är på andra sidan. Och vad väntar oss där? Kaos utan dess like? Folk panikerar verkar det som. (Hm, jag uppfann precis ett nytt ord ser jag. Jag omvandlade substantivet panik till verbet panikera) Folk tar ut pengar, tankar sina bilar, hamstrar mat och vatten, med mera. Inte vidare smart. Ska man nu göra det så ska man inte vänta till veckan innan skiftet då många tydligen tror att världen kollapsar pga siffrorna 00. Tankar för många bilen "för säkerhets skull" tar bensinen slut och de som behöver bensin får ingen tillgång. Då blir det ännu mera panik. Ack, ja... Det är så man nästan hoppas något händer. Så man får känna lite skadeglädje. Allt är ju 2000-säkrat säger ansvariga personer. Frågan är om något egentligen hade hänt om man *inte* 2000-säkrat? Dock misstänker jag att vi inte lär märka något konstigt. Men kan jag inte uppdatera dagboken på nyårsdagen får jag panik. Minst!

Om en vecka har julafton varit. Skööönt!

Om två veckor har nyårsafton varit. Skööönt!

Om två månader har min födelsedag varit. Skööönt!

Om 35 år och två månader har jag gått i pension. Skööönt!

Jag gillar att ha det skönt. Så därför kryper jag nu rent fysiskt ner i sängen och sällar mig till mitt mentala jag. Skööönt! 😊

/jontas – nedstämd grubblare

Så här blev
intervjun! 😊

Fredag 1999-12-17 kl 19.30

Jag fattar noll... jag ”som är i branschen”? *Vad* menar Tobbe med det i sin gästbok?
Hm... 😊

Naturlig storlek!

Jo, jag är nog i ”branschen”. Men inte är det precis narkotiska preparat. Nä, så kul har jag det inte. Nu har jag tagit Betaferon i 102 dagar, men vem räknar? *ler* Biverkningarna kommer inte längre vid varje tillfälle, utan är lite oberäknerliga. I låren använder jag den långa nålen för att få ner injektionsvätskan längre under huden. Jag har blåmärken överallt där jag stuckit, men det blir inte lika hiskerliga märken som innan jag började med 16 mm-nålen. I magen sticker jag fortfarande med 12 mm-nålen (den korte) och det blir aldrig blåmärken konstigt nog. Emellanåt händer det att jag träffar en smärtcell eller ett blodkärl, och då är det inte roligt. Men jag står ändå ut med det mesta vad gäller sprutorna av enbart en anledning – jag tror de hjälper. Inte ett skov har jag haft sedan jag började med Betaferon. Hoppas nu det håller i sig.

Lilla mor var hemma hos mig idag för att hjälpa mig med att storstäda ordentligt. Själv klarar jag inte så mycket som är fysiskt ansträngande. Hon hade precis kommit när jag plötsligt bara var av med henne. Så jag började gå runt och leta. Och fann henne i köket mitt i fönstret där hon höll på att klä av sig?! *Vad håller du på med?* ropade jag. *Vadå?* undrade hon. Ja, jag kunde ju inget säga. Men plötsligt förstår jag att jag har en genetiskt betingad åkomma – avklädning i köksfönster! Varför hon tog av sig? Jo, hon skulle byta till andra kläder för det såg väl ut att behövas med tanke på hur skitigt här var.

Jag fick precis ett trevligt samtal! Min > kusin < fick en dotter igår kväll!

Grattis!

Den nya familjemedlemmen får jag se på julafton, hoppas jag! Jag vet att det varit problem med namnförslagen, men jag har kommit fram till att den lilla borde döpas efter mig. Jag heter ju Bert, så Berta hade väl passat fint? Eller? 😊

Ack, ja... man får väl värma upp stämbanden nu inför ”Så ska det låta”. Kan ju likson inte låta bli att kraxa till låtarna. Förra veckan höll jag på att gå i taket för att inte lagen kunde se att orden var texten till Super Trouper. Som svensk bör man väl kunna sin ABBA? 😊

/jontas – dancing queen

Torsdag 1999-12-16 kl 16.40

Jag säger de märkligaste saker...

riiiing

- Jonas.
- Jo, hej. Jag heter xxx och ringer från Miljonlotteriet.
- Jaha, hej?
- Vet du vad vi håller på med?
- Nä, inget som jag verkar intresserad av åtminstone.
- Men visst gillar du väl att spela på spel och tippa?
- Nä, vet du vad!
- Va, vill du inte vinna en miljon?
- Absolut inte! Pengar har man bara göra med!
- Hahaha! Den hade jag aldrig hört!

klick

Jag säger ännu mera märkliga saker...

I färdtjänstbilen:

- Fäll ner solskyddet. Solen står lågt idag. (Sa chauffören)
- Äsch, det är inte så noga. Jag kan blunda men det kan inte du som kör. Fäll själv ner din.

Jag är enbart märklig...

Ordförande: – Du som är kassör vet kanske om det finns pengar i föreningen?

- Nä, inte så mycket.
- Jag har funderat på att köpa julklappar till styrelsemedlemmarna nämligen.
- Åh... (jag börjar bli intresserad) Ja, kanske vi har lite pengar...
- Jag hade tänkt att jag skulle få en check i sk.
- Ja! *jag hoppas jämfot i ren förtjusning*

Gud har förbarmat sig över mig... typ... 😊

- Sedan du gick hem igår så har datateknikerna kommit tillbaka och ordnat din dator till 100%. De jobbade över någon timme på kvällen till och med.

Jag: – Snyft. *blev rörd*

Egentligen skulle jag varit ledig idag och istället jobbat i morgon. Men ett möte gjorde att jag åkte in ändå. Det gällde indirekt den tjänst jag har i botten som pötre. Varken jag eller chefen räknar med mig längre. Sköckerksamheten fungerar så kan man inte det.

Så nu funkade min mejl till jobbet tråkig. Ni kan väl testa och se? Dock skickade jag inte jobbförrän på tisdag, tidigast. Jag tråkig har Jens.Kilpi@skne.se eller nåt. Man hade råder att lämna min tidigare mejl så jag vet inte om någon mejlat dit sedan jag jobbade i mej.

På ett behagligt men trevligt sätt blev jag påmind om att jag fyller 30 om två månader idag. Gör som jag, glöm min dag. Det trevliga var att jag läste Ulrikes dagbok. Men jag undrar om det är någon mer än jag som inte gillar att fylla år. Och då menar jag ändra min ålder. Det vnliga är väl att man har ställt buns? Men det verkar mest bekvämligast med att ställa till fest. Min ledstjärna är att bekvämligast man känner för. Allt annat är bara en belästning.

Fyll 30... gammal gubbe... Skönt! För då är det mer acceptabelt att bete sig så surt och vresigt som jag emellanåt gör. Här i dagen när jag insade skägget såg jag att det är till hälften vitt nu. I och med att jag är så ljus ändå, så syns det inte så tydligt. Men ändå, det är ett åldersbevis. 😊 Visst är det skönt att bli äldre? Om man slipper ålderskrämpor! Men jag är rätt gammal vilket beslut måste vara en ålderskrämpa

Jag kände mig tvungen att handla idag. När dryckerna i kylskåpet enbart är procenthaltiga är det dags att köpa mjölk. Hm... undrar hur det hade varit att hålla rummen över frukostflingarna?
får idéer

Igår tog jag sprutnummer 50. Inte klart vad tiden gått fort. Än har jag inte svimmat. Tur är väl det? För svimmat jag över köksbordet utan några kläder på, så kan man utifrån sett kanske tuffa på mig och en vnligt välgödd julgris? Jag ska försöka låta bli att ha ett

äpple i munnen näst gång jag sticker mig.

/j[nt]s – nöff

Onsdag 1999-12-15 kl 22.25

I söndags redovisade jag mitt kylskåpsinnehåll här. Lite saker har väl minskat eller t o m försvunnit helt. Inget har tillkommit eftersom jag inte handlat på en vecka. Eller j... en sak har tillkommit. Vackert bredvid äggen står nu ett "bjserör" med r m. När jag fick det på jobbet höjde många på ögnbrynen. För r m ser ut som urin. Jag funderade smått på att gå ut i sjukhuskafeteriet och smuttadirekt ur "bjseröret", men vst d. Tänkte att risken finns för att man skulle släpiväg mig till någon mdr sser d hål under sjukhuset, eller nåt. Minst!

Idag fick jag beställfärg till min nyst på jobbet. Det blev vinrött. Jag t g det de h de på lger, för jag vill ha min st nu! En nn n religiös uppenbrelse på jobbet idag, v r att jag äntligen, nä vänt... **äntligen** fick min d t r! Men säg den glädje som v r r någon längre stund. Jag v r inte behörig till min egen d t r. Men det fixade teknikern. Det först jag sed n g rde v r att läggin lite m ll r, ändrfärginställning r och gör genvägar. Det v r då jag upptäckte att jag inte hade tillgång till intranätet. Kvickt som tus n högg jag t g i teknikern igen som fick fix det. Men då visde det sig att jag fått fel behörighet. Vilket innebär att m n ändrade det och ll min fin inställning r försv n med genvägar, färger och m ll r. *suck* Dessutom gick det inte att k ppla upp mig m t intranätet. Någt stämde inte. Inte heller kunde m n flyttöver min e-post från min g m l d t r. Frågmig inte v rför. Det skyldes på att min mejl låg på en l k d t r som m n blivit v med. (??) Men det skulle de också fixa, men en nn n d g. Okej, det k n m n väl lev ut n ett t g. När teknikern gått upptäckte jag att det sk ndes ett d t r pr gr m i d t r n – det som m n nvänder för att registrer p t ienter! Och det är ju huvudrbetsuppgiftern nästefter att skriv j r n ller. Så jag slängde mig på luren för ännu mer hjälp. Så nu är min d t r högpri ritet eftersom jag inget k n gör förrän m n fix t d t r n. Högpri ritet = de k mmer tidigst någon gång efter nyår! Och jag sitter och rullar tumm r n... 😞 Men d t r h r jag... *suck*

Även hemm strul r d t r n. Igår slutade mejlen fungera men idag är allt okej igen. Jag har visst 7000 mejl nu, och ändå r der r jag k nske femti m d gen! Men får m n 2-300 mejl v rje d g, så är det n g inte tillräckligt med r der ndet. Dessutom f t t r min d t r trögt. Den h r glömt v d m n öppn r .bmp-filer med. Eh, h r den t t t glömt P nt?? Tr ts att d t r n ss c ier r .bmp-filerna till P nt, så k n de inte öppn s?? F t t r n ll. V rje gång jag sk öppn en fil så måste jag nvänd mig v **Öppna med...** och välj rätt pr gr m. V rje gång... v rför vill den inte behåll inställning r n? Är det jag eller d t r n som är trög?

Men nåt p sitivt har jag väl v rit med m idag? O, j då! Jag har intervju ts v en j r n llist.

Mer säger jag inte för stunden. Någon hemlis får man väl ändå ha? Eller? 😊

/jnt@s – hej å hå, en flsk(?) med r

Onsdag 1999-12-15 kl 00.15

Två malinglist till. 😊 Gmlhederlig”seriefrämjandet” (som jag nu gått med i för fjärde gången i år) och en mystisk maling-list. Jag hur mystisk den är vet jag inte riktigt. Den handlar om det kända och är amerikansk.

Ikväll tog jag kontakt med en malinglist där jag inte gjort något inlägg i sedan i augusti. Kul att komma i kontakt med de kriterierna igen. De trodde de hade förlorat mig. Men tack, vad de bedrog sig! Mig blir man inte tv med i förststunden! Bw h h h *ni vet – h rnen*

Svenskproducerad teveprogram i ett och två... I hel mitt liv har de envänt sig tv samm typ tv signaturmelodier – improviserad glöddz som inte gör någon lycklig! Det gäller särskilt vid studioprogram. Först det är väl meningen att musiken ska slå in stämningen för programmet - tråkig. Innebär public service att det skavtråkigt? B r en reflektion...

Hjärnblödning får jag oft. Som när jag installerade Paint Shop Pro 6.0 innan ikväll och rådde raderad inställning i datorn som knyter in till bildfiler. Men eftersom jag är tekniskt begåvad lyckades jag återskapa allt. Jag – tekniskt begåvad? Jag då hade jag väl knappast råkat göra misstaget från början...

Dagens medicin publicerade lite ny härlig(?) journalgränd idg:

Orkar inte julpyssla som vanligt. Inlägges på IVA (intensiven) för observation.

Kontaktats hjärklappning. Är helt övertygad om att det är julgrinderna som är rskan till dett

Mge-trm: ingbesvär. övföring god. ptit god, dock ej så god som övföringen.

Vilket fick mig sökt att komma tänka på att jag ska till jobbet i morgon. Jag har en lång ”tt-gör”-list. Frågan är om jag hinner göra något jobb. Först måste jag lämna in receptet till pteket om en ny omgång sprutor. Och så måste jag ringa lönekontoret. Jag har nämligen inte fått min MF-peng. Kanske det kan beropa att jag inte lämnat in senaste sjukintyget? Det är b r det att jag inte vet var jag ska skicka det. Har ingen adress. Och så har jag gjort en sk till städerskan som jag ska lämna i morgon. Och så har jag ett telefonsamt till som jag måste ringa. Dessutom får jag inte glömma rmmen.

Jå, ni läste rätt – rømmen! Jå, hår åldrig druckit røm vilket jå rådde säga till en arbetskomité. Då föreslog hån att hån kunde tå med sig lite till mig eftersom hån hade lite hemmå. Jåvisst, det tackar man inte nej till! Men frågan var betydligt jå skulle tå rømmen i. Då kom vi på att vi kunde tå ett ”kisserör”, dvs ett rör som man egentligen samlar urin i. Men tyvärr hittade vi inte den närmsta vården, så det blev en annan sår. Som jå tycker är misstänkt likt en fecesburk (till avföring). Men man bedyrade att det var ett ”kisserör”. Jå vet inte... det är inte särskilt lockande att dricka direkt ur röret/burken. Vet inte ens om det blir mer otäligt att hålla upp det i ett glas. Men, men... vad gör man inte för spritens skull? 😊

/jåntå – hår skålevårk

Tisdag 1999-12-14 kl 12.15

Jå, hår gått med i ännu en måling-listå – den elfte i årdningen. Gårskåintressant för min del eftersom man diskuterar en känd serietecknåres verk. Eller skåman kanske skrivå ”superhjålteserietidningsskåpre”?

I USå är det betydligt vanligare med serietidningar ån här. Där ses det inte som ”serier år betydligt för barn”, utan ålådår låser. Jå, det å åtminstone så att de som barn började lås serietidningar fortsåtter med det år efter år. Som jå. 😊 Många av dagens serietidningar i USå står på 60-tålet och år en lång följetång då ingå avslutade åvsnitt egentligen förekommer.

Dårför numrerar man också lite ånnårlundåsinåtidningar ”over there”. Kånske det dennå månåden

utkommer nr 429 av en tidning. Kånske det år dårför som det år så svårt att slutlås? Man vill ju vetåvad som hånder hånåst i följetångsberåttelsen.

Jå, och vad hade detåmed målinglistån att görå? Jå, serietecknåren heter John Byrne och år flitigt ånlådd. Så får en tidning börjar då i popularitet, så kållar man in hånåm för att förnyåtidningen. Får femtån år sedan håll Superman att gå i gråven som tidning. Men då kom John Byrne och förnydd helårsket och började åm från början. Och succån var given!

En av deltågråpå dennåmåling-listån hår lite tummis med kändåserietecknåre i USå. Hån samlar nåligen på teckningar med temå klippår och stup (cliffs). Mångaår de som tecknat åt hånåm, och åsternår hån samlar på en egen hemsida. Där hittade jå en ånnå fåvårittecknåre – Stråman. En gånskåkul bild! 😊

Svenskåserietidningar? Nå, men guuud så hemså! BåråErnie och Larsån! som gåller på svenskå

Igår kvåll fick jå i pånik skååen ny gåstbå då den förråtgåit slut med råge! När åntålet meddelånden överstiger 200 så råderås tidigåre inlägg båkifrån. Jå... Tack för att du beråttade åm det, Tiinå. År det då så konstigt att hån blev först ut i den nyå? Mångaåverkår

missunn henne det... 😊

Mitt lilla uppträdande i köksfönstret har ännu inte inbringat någon peng till ny persienner (det enda jag fick var en biverkning i mitt).

Men det blir ny föreställning i morgon, samma tid som igår. Dock hade jag tänkt göra lite mer show av det. Kanske en drag-show? *fniss* Väntar fortfarande på att få göra en rull i LCC:s box Fåles (eller hur det stämmer). Fäst skåsenningen från så vågar jag knäppt gå in i köket längre efter min avslöjanden om den nakna skåsenningen.

Kommer jag tillbaks mer under dagen? Kanske, kanske inte... Skulle om jag klar bäst i rött eller turkos fjäderb...

/jnt:s – en klipp

Lucia 1999

J... jag vet inte... tror att också jag har drabbats av gångetbesjuk. Ulrik har tydligen ett svårt infall just nu efter att ha fått någon Morkli-låt i mejlen från mig och Tbbe.

Hm... jag undrar... tänk om Morkli skulle få för sig att göra en sökning på Internet på sitt eget namn. Då skulle han få upp *typ 3.000* träffar och då länkarna skulle hänvisa till mig, Tbbe, Moll och Ulrik. Men det gör inget, vi är ju hängivna fans. Eller hur? 😊 Vi gör ju gratisreklam!

Luci... jag blev hemmifrån jobbet i morse och väntade att tådet tills efter att röra hade återgått till den normala rören. Det jag missade var någon musicerande läkare på sicksåfan, kiibård och dragspel. Jag förut om lucitåget och lucifrukosten då.

O... jag har kommit på den perfekta julklappen till Moll! 😊 Hörro, Tbbe! Skulle han inte gilla en skrivmed härlig Lapp-Lis? Han som sjöng mysig frälsningsmélåtar och kom från Lappland? Eller kanske skivorna är svår att få tag i? Den kom för tretti år sedan och lille far har den. Jag hade en hemsk uppväxt. Det var inte barnadansmusik som förekom i barnrumshemmet. Jag menar – visst gillade Moll frälsningsmén? Tycker mig kamm ihåg det. Står de fortfarande utanför sörumsfönstret och trillar så käckt? Nästan så man blir vundsjuk... märk att jag skrev *nästan*...

Jag har varit på jobbet idag. Jag sköt sprutidag. Det är inget intressant alls att skriva om tycker jag. Men jag har funderat... Funderat på något som EvP skrev om i helgen. Nämligen om sex. Min åsikt är att beröring och smekningar skapar en ömhetsbetygelse. En mans hand på kvinnans insida låret tycker jag är vulgärt. Inget fint. Kanske upphetsande? Trorligen mest för mannen, då det i mannens sinnesvärld tydligen är *vääldigt* upphetsande. Vi män

har konstiga föreställningar (tacka porren för det *sarkasm*). Jag blir ledsen över plumpheten.

Beröringar berör mig fortfarande illa. Ja, jag menar när någon har hudkontakt med mig. Jag vet att jag skrivit om detta i en tidigare dagboksanteckning. Det är svårt att lära sig. Det innebär att man måste låta någon annan komma in på min privata sfär. Jobbigt. Ännu värre – jag skulle inte kunna röra någon annan på det sättet. Det låser sig. Panik. Det jag pratar om är den medmänskliga beröringen. Inte om ”sexet”.

Ironi är något jag har mycket av. Men inte när jag skriver om känslor. Då är det allvar. Som detta med beröring. (Vilka korta meningar jag skriver. Blir fåordig när jag är blyg.) □nnars tycker jag att ironin är en del av min humor. Därför är det så konstigt att ironi är en av de sju dödssynderna. Jag tror jag vill hitta på sju egna dödssynder. Hm...

1 – Dansbandsmusik

2 – Åka pendeltåg

3 – Snyta sig i handen

4 – Bingolotto

5 – Köppäbä-visan

6 – Fotsvamp

7 – Blottnig

Himla tur att jag inte själv har utövat någon dödssynd! 😊 Vilket osökt fick mig att tänka på kvällens spruta. Jag ska ha den i vänter ben, vilket innebär att jag drar ner byxorna i köksfönstret klockan 20.30 ikväll. Försäljning av biljetter till kvällens föreställning kan ske via ombuden som även säljer bingolotterna. Pengarna går oavkortat till nya persienner.

Jontas unplugged

Ovanstående text går alldeles utmärkt att sjunga till luciasången. Hade *nästan* tänkt lägga ut en liten wave-fil där jag sjunger ovanstående... men nä. Jag skrev ju texten ”unplugged”, så det får räcka.

Lussegott åt er alla!

/jontas – Fåntja en körv, så höppe ja i älva!

Söndag 1999-12-12 kl 21.20

På begäran! Mitt kylskåp:

- Mellanmjölk, en oöppnad och en öppnad.
- Bravo apelsinjuice, en oöppnad och en öppnad.
- En förpackning Betaferon – medicin som jag tar i sprutform.
- Mozart, choklad-/nougatlikör.
- Tomatpuré på tub.
- Sex värpta ägg.
- Chilisås som jag har i allt jag gör med färs.
- Rhode Island-dressing, lätt.
- Rapsolja.
- Carlshamns flytande margarin.
- Ketchup.
- Minigurka på burk (örk tvi).
- Johnny's senap – söt/stark.
- □pelsinmarmelad.
- Hallonsylt.
- Honung.
- Mor □nnas Smörgåsgurka (mmm).
- Diverse ostskalkar, bara starka.
- Lätta.
- En låda med morgondagens lunch – sju köttbullar, tre potatisar, brunsås. Överblivit från mors lilla söndagsmiddag.

- Ännu mera köttbullar. Mor tror jag svälter.
- Bacon. Ska jag ha till bruna bönor i veckan.
- Äppeljuice i koncentrat. Om nödläge skulle uppstå (lever på juice).
- Morötter i tidig förruttnelse.
- Kryddskinka med rosmarin. Svinigt dyr.
- Potatisar i svalen.
- Makrillfillér (på burk). Tja. Vad säger psykoanalysen med tanke på ovanstående innehåll? Det enda jag alltid har i kylskåpet, som aldrig får ta slut, är de fyra första produkterna. Så det så! 😊 Det blev igår en mycket kort rad om min MS. Ska kanske utveckla det lite? Vänster ben har börjat svika mig igen genom att vara slängigt och ostadigt. Jag har fått mer stickningar i händer och fötter. Har också ont – MS-smärta. Känns som om jag hade brännskador på vänster arm och höger ben. Jobbigt, för jag kan inte sova pga smärtorna. Jaja... *suck* Det är som det är...

Som det framgår ur kylskåpstexten, så har jag tillbringat söndagen hos lilla mor med att göra lyssebullar, dvs lussekatter. Med saffran. Så klart. Fast i år deltog jag inte i själva baket. Kände att jag inte orkade med den konflikten. Vi går varandra på nerverna. Lilla mor

snurrar katten medsols och jag motsols. Om det kivar vi varje år. 😊

Såja... nu har jag skrivit alla julkorten till de amerikanske vännerna på MS-listan. Ja, bara adresserna. Jag måste komma på någon hälsning också utöver själva julhälsningen. Ska jag göra ikväll, för sedan måste jag få iväg dem imorgon. Om jag ska skicka några julkort inom landet vet jag inte. Det hör väl till att man ska, men det känns inte lika inspirerande som att skicka till amerikat. Fast jag fick julkort över...

Då är det väl dags för julmusik också? Var kan man köpa denna
julsången
?
(RealPlayer)

/jontas – endast tomten är naken???

Söndag 1999-12-12 kl 02.30!!!

Har man RealPlayer så bör man följa denna länken.

En sång om mig! Eller... är det Tobbeman sjunger om?

You thought it was a joke and so you

Laughed, you laughed! When I had said that

Losing you would make me flip my lid – right?

You know you laughed, I heard you laugh,

You laughed, you laughed and laughed, and then you

Left, but now you know I'm utterly mad. □nd,

They're coming to take me away, ha-haaa.

They're coming to take me away, ho ho, he he , ha ha,

To the happy home with trees and flowers and chirping birds

□nd basket weavers who sit and smile

□nd twiddle their thumbs and toes

□nd they're coming to take me away, ha-haaa!

/jontas – Napoléon XIV

Lördag 1999-12-11

Je suis un homme terrible! (fr. jag är en hemsk man) Helst om man läser det senaste [hjärnsläppet](#) där jag tagit död på jultomten. Stackars barn...

De senaste dagarna har jag varit lite klen i benen. MS-relaterat. *suck*

Fick för mig att öppna en garderobsdörr här hemma. Och där såg jag en kartong med en bild av en brödrost utan på. Men i kartongen fanns det kassettband. Kassettband jag inte haft framme sedan jag flyttade hemifrån för tio år sedan. Nostalg. 😊

Här hittade jag min första skiva, eller i detta fallet, min första musikkassett. Boney M "Love for sale". Fast på min tid sa vi "det blå albumet" eftersom det fanns en skiva till där skivomslaget var beiget. "Love for sale" kom 1977 och här fanns låtar som "Ma Baker" och "Belfast".

Tysk discomusik... den *var*bra – då, på 70-talet. 😊

Lite annat smått och gott som jag hittade:

- Melodie Grand Prix Eurovision Song Contest 1982. Året då Chips uppträdde med låten "Dag efter dag". Chips = Kikki Danielsson och Elisabeth □ndreasson. Guuud, vad jag tyckte de var bra! Konstigt att de inte vann. 😞
- Ojdå! Här hade visst en av lilla mors kassetter smugit sig in. Usch, fy så hemskt. En samlingskassett med Paul Paljett, Schytts och Streaplers. Som ni ser hade jag en **hemsk** barndom och stal kassetten så den aldrig skulle kunna spelas i min närhet. Så måste det ha varit. *Varför* skulle jag annars ha en kassett med dansbandslåtar? *ryser*
- Åh! Fem myror är fler än fyra elefanter! Från 1975! Här finns hits som "O-låten", "Internationella Igelkotten Ivar" och "Flytta Noga Tjo Tjo". Tänk, mina kusinbarn är som galna i Magnus, Brasse & Eva. De hade nog uppskattat mitt band, men aldrig! Det är mitt... MITT! Å så har ja' installerat min andra dator på ett bekvämt ställe...

Synes!

/jontas – jau é en liden paug frau Skaune

Fredag 1999-12-10 kl 22.55

Kakofoni. Tjafs. Cat-fight. Kvinnodominerad arbetsplats. *uppgiven suck*

De få gånger jag är på jobbet i veckan, är som att konstant ha ett tandläkarborr på öppen nerv. Lite påfrestande, med andra ord. Hela denna veckan har man förberett inför Lucia på måndag. Höga röster, upprörda röster, kvinnoröster. ”Varför detta tjafs” frågade jag kollegorna idag. ”Jo, vi är ju kvinnor – då blir det så här”. Jag hade tänkt ta in på luciamorgon en men efter denna veckan skiter jag i det. Det är upprorsstämning bara för att man inte kan bestämma sig för om man ska hacka mandeln söndag eller måndag. Om mandeln ska vara flagad. Om mandeln ska skalas. Om glöggen ska vara vinglögg. Om vi ska ha den på morgonen eller eftermiddagen. Vem ska ta med den rökte korven. Vem ska ta osten. Vem ska beställa brödet i affären. Vem ska duka. Vem ska koka kaffe. Vem ska komma tidigare för att lägga upp russinen. Vilka glasskålar ska russinen ligga i. Ska vi ha paprika. Ska vi ha gurka. Ska vi ha tomat. Ska vi strunat i tomaten. Vilken färg ska paprikan ha. Ska det vara olika färger på paprikan. Ska det bekostas med pengar från kaffekassan. Ska vi ta extra betalt. Ska vi bjuda in andra avdelningar. Ska vi bjuda in pensionerade kollegor. Vem ska plocka undan. Vem ska diska. Ska telefonerna stängas. Vem ska vakta växeln. Vem tar hand om patienterna. Vem går lucia. Vad ska man sjunga. Ska luciatåget gå runt till andra avdelningar. Finns det stolar åt alla. Var kan vi låna stolar. Ska vi göra traditionsenligt. Ska vi hitta på något annorlunda. Frågor, frågor, frågor????

Nä, jag skiter i luciamorgonen. Verkar inte vara någon vidare ljus tid. Ljusbringaren? Tja, hon är välkommen. Bränn ner skiten på jobbet. 😊 Varför det blev såhär? Jo, tidigare skötte sig allting av sig självt. Men nu har en chef fått dille på att allt ska ändras och *rganiseras*.

Och tjafset är förmodligen anledningen till att två kollegor till slutar. Och pga belastningen. Jag förmodar att det finns en medveten strategi att knäcka all personal? I en tidningsartikel stod det skrivet om hur läkare blir sjuka av stressen. Det har de inte blivit förrän först nu. Och det är då det uppdragas som ett problem. □tt all annan personalkategori haft så i nästan tio år har ingen brytt sig så mycket om. Idag skrev morgontidningen om att mammografiundersökningarna inte kommer att genomföras förrän i april nästa år. Det finns inga resurser. Med det menas att det inte finns röntgensjuksköterskor att få tag i. De finns helt enkelt inte. Inte tillräckligt många är utbildade till det. Konsekvens? Tja, förutom att det är en ”kvinnofälla” som så mycket i vården när det gäller bristen på kunskap om kvinnors hälsa, så innebär det också att man kanske inte upptäcker den där knölen i bröstet. Som kunde ha räddat bröstet och det mentala traumat som det innebär, om man upptäckt sjukdomen i tid. Sorgligt. Beklämmande.

Det är inte bara brist på pengar i vården. Det är också brist på personal. Läkare är en bristvara. Nja, vara och vara, men ni fattar. Besparingar gör att nya läkare söker sig till de sjukvårdsinrättningar som satsar på sin personal i form av normal arbetsbelastning, tid till utbildning, tid åt patienten, vettig lön. Som jag ser det är vården inte längre lika för alla. Det är stora hål – tomrum – i vården. Vill man ha god vård – ja, då vet inte jag vart man ska vända sig. Ett tips är att emigrera till Danmark, bli dansk medborgare och sedan söka sjukvård i Sverige. För i Danmark har man pengar men inte plats med patienterna på sina sjukhus. Så vi ska mot betalning ta emot danska patienter för de är vinstdrivande. Observera att detta inte handlar om privat sjukvård eller bolagisering. Detta är landstingssjukhusen som gör så här. På vår bekostnad? Who knows? Man säger att så inte blir fallet. Återkom med facit i hand och bevisa det påståendet! Ska sanningen fram så ställer jag hoppet mer till privatiseringen än nuvarande alternativ. Som det ser ut. Tyvärr.

Snabba kast...

Jag såg på "Så ska det låta" ikväll. Blev salig när man plötsligt började spela Flashdance! Ack, du ljuuva 80-tal. Bara så... så... så *rätt*! Benvärmare. Axelvadd. Geléfrisyrer i två färger. Sköna Söndag. Myggjagare. Discoslips. Dallas. Syntlugg. Mintgrönt. Thompson Twins. Howard Jones. Culture Club. Främling. Yazoo. Depeche Mode. Trance Dance. Falco. Dover-Calais. Fågeldansen. Kim Wilde. Duran Duran. X Models. Bananarama. Kylie Minogue. Jennifer Rush. Mmmm.... 80-talet.

Tebax i mörn!

/jåntas – minns inte 90-talet

Torsdag 1999-12-09 kl 21.30

Okej. Nu har jag lagt ut alla mina tidigare dagboksanteckningar från februari och framåt. Kanske ganska nödigt men nu när utrymmet finns hos Passagen, så går det ju!

Intresseklubben antecknar:

I begynnelsen fanns konservburken. Fyrtiofyra år senare uppfanns konservöppnaren. Eh, dröjde det så länge innan behovet fanns eller var det en svår uppfinning?

Celine Dion sjunger duett med Frank Sinatra. Lauryn Hill sjunger duett med Bob Marley. Varför är det så populärt att sjunga duett med döda män? Tycker det är lite smakligt att man gör duetter på det här sättet. Två vinnare; man får sjunga med sin favoritartist (utan att vara död är något hinder) och skrivlagen tjänar storkövan. Ack, ja... Nå, Mallan.... när ska du spela in en duett med Snoddas?

Jag blev smått nervös idag. Jag fick en enkät från bostadsföretaget. Man har fått önskemål om att bygga om hissarna så de går ner till markplan. Det är något jag skulle behöva, men **alla** hyresgästerna måste få tycka till om det. Man kan ju gissa vad de kommer att tycka – hyrorna höjs då med 103 kronor i månaden, och frågan är hur många som egentligen är intresserade av hiss ända ner. Och under en eventuell ombyggnad? Går det att använda hissen då?

Jag är väääldigt beröende av hissen. Nä, min önskan står kvar. Låt mig få flytta till en marklägenhet. Men det är strul på den fronten. Jag har stått i kö sedan 1995 och man håller på att beta av kön från 1989! Låter inte hoppfullt men man säger att jag ändå står först i kön. Där har jag stått i ett och ett halvt år! Konstigt... jag tycker jag sett många tynna lägenheter, då är det märkligt jag aldrig får något erbjudande. Dessutom har de ett läkarintyg på hur överhängande bråttom det är med en flytt för min del. *suck* Jag har aldrig haft annat än problem med det bostadsföretaget. Synd att jag inte har några alternativ. 😞

Dagen har känts kort på något vis. Kan det bero på att jag inte gick upp förrän halv tio idag? Jag har nyligen tagit min spruta utan att framföra ballingdansen i köksfönstret – jag har inga ballonger. Ska till jobbet i morgon igen, så måste jag slippa biverkning! Fast biverkning vill jag slippa ändå, även om jag inte skulle ha åkt till jobbet. Tyvärr är det fredag i morgon, så det innebär att jag väl får vänta i timmar på taxin innan jag kan åka hem i morgon eftermiddag. Farbror diktarn sa dessutom igår att Alvednen som jag tar före varje spruta, förmodligen inte hjälper. Så det är rena litteriet om jag får en biverkning eller inte. *suck*

I morgon utökas mitt utrymme hos Passagen till 20 Mb. Undrar om det medför några problem med uppdateringen i morgon. Vi lär väl märka det... 😊

/jåntas – nobelpristagare i litteratur in spe

Onsdag 1999-12-08 kl 19.45

Varför skrattade man så rätt åt mig på j▫bbet idag? Visst, jag berättade ▫m mina små uppträdanden jag haft i köksfönstret de senaste dagarna, men ändå! Inte ska man skratta, man ska tycka synd ▫m mig. Det fanns till ▫ch med de s▫m undrade ▫m jag hade några bestämda tidangivelser för mina små visningar... Men hallå! Jag är ingen Chippendale! *rättar till stringen*

Tänka sig... jag behövde aldrig visa benen idag för d▫kt▫n. Det innebär att jag faktiskt behållt byx▫rna på idag! Någ▫t nytt framk▫m inte vid dagens läkarbesök. Allt är ▫kej. Jag går n▫rmalt k▫rtare sträcker. Annars är det så att jag har kvarstående restsymt▫m i händer ▫ch fötter, ▫ch ser dåligt. Och så får jag de där pseud▫sk▫ven när jag j▫bbar, eftersom det är en ansträngning att j▫bba ti▫timmar i veckan. *suck* Jag f▫rtsätter med sprut▫rna eftersom de verkar fungera ▫ch då jag inte fått nya sk▫v sedan i s▫mrar. Skönt. Annars satt

jag ▫ch d▫kt▫n mest ▫ch pratade arbete. Ja, inte så mycket ▫m mitt arbete, utan rent generellt hur det är på kliniken där vi j▫bbar. Och så k▫m jag på att vi är själsfränder. Han tycker ▫ckså det är för jä*ligt med allt millenniumtjafset. Vi har samma sarkastiska ▫ch ir▫niska hum▫r. Nästa besök blir i april ▫m jag inte blir sämre innan dess. Fast vem vill tr▫någ▫t sådant?

På tal ▫m d▫kt▫r... jag träffade en "k▫mpisd▫kt▫r" idag s▫m jag inte sett sedan i våras då vi t▫g ut ▫ch b▫vlade tillsammans. Han blev ch▫ckad över att höra ▫m min MS-diagn▫s. Stackarn... 😊

När jag ändå skriver ▫m MS... På min MS-sida har det ibland ▫förklarligt varit många besökare, vilket jag inte förstått. Tills jag gjorde en sökning igår kväll på "multipel skler▫s" med svenska s▫m språk. Gissa vem s▫m låg överst i den sökningen! 😊 Jag testade ▫ckså en sökning på "ms" ▫ch "j▫nas"... ▫ch fick upp en sexsida med "män söker män". *hmp* :-/

Haaaale-luja, halleluja, halleluja, halleluja... Man har lagt in mig s▫m behörig i dat▫rerna på j▫bbet. *gör vågen* *kastar k▫nfetti* *gråter en skvätt av lycka* Äntligen kan jag göra någ▫t på j▫bbet! Fast det t▫g bara två timmar för IT-teknikerna att göra mig behörig på någ▫t s▫m jag varit inlagd s▫m användare sedan urminnes tider. Jag förstår att ingen fattar vad jag skriver ▫m, men det var bara så ▫tr▫ligt att kunna få slå sig ner vid en dat▫r ▫ch kunna **arbete**! Innan har jag fått smyga mig fram till någ▫n annans dat▫r när de vänt ryggen till ▫ch f▫rt s▫m attan gj▫rt små registreringar. Men jag väntar f▫rtfarande på min egen j▫bbedat▫r. *drömmar*

Lilla m▫r berättade att h▫n fått sin sedvanliga julklapp från j▫bbet – en rökt k▫rv s▫m är en meter lång. Den k▫m med p▫sten. Skulle lösas ut ▫ch det är tretti▫dagars liggtid h▫s p▫sten, så det var tur h▫n hämtade ut den medetsamma. För en sådär ti▫år sedan, när jag b▫dde hemma h▫s p▫r▫nen, var vi alla tre anställda i samma företag. Gissa vad vi fick i julklapp? Tre meter rökt k▫rv. *isch* Innan den rökte korvens tid så fick man välja mellan två julklappar på det företaget; antingen en ch▫kladkart▫ng eller en flaska whiskey! 😊 Det v▫rbättre förr...

Jag berättade för en på j▫bbet att jag gillade Barry Whites skiva med de sensuella ▫ch förförsika låtarna (s▫m jag försöker ta lärd▫m av). Vad h▫n då reagerade var på att jag inte gillar dansband. H▫n sa att de sjöng ▫m samma sak... 😊 Vill jag inte alls påstå! Dansbandslåtar handlar väl mer ▫m Bagarens sirén (eller var det Irène?), De sista ljusa låren (eller var det Ljuva åren?), Byns falska bl▫ndin eller hur det nu var. Barry White sjunger faktiskt ▫m hur alla kvinn▫r är gudinn▫r! Eller nåt typ... 😊 En *jääääkl▫skillnad!*

... här går jag – inte stark och kl... [sjöng Anders Glenmark]

Visst låter det som mig?

/jntas – sjunger duett med Barry White: ”ajm nått gånna givv jopp”

Onsdag 1999-12-08 kl 09.15

... jaaaag klär, jag klär av mig naken.... hääää é ja’.... [sjöng Eva Dahlgren]

Vadå jag nudist? Njae, snarare naturist... 😊

Nu är jag på väg till jobbet. Och så ska jag träffa doktorn eftersom det är tremånaderskontroll efter sprutarna. Har jag tur får jag dra ner byxarna där (ska ju visa upp mina stickställen på låren). Jag har liksom vanan inne att blotta mig för allt och alla. Idag stod valet mellan svarta eller vita kalsingar. För inte vågar man gå till doktorn med smutsiga underkläder. Jag valde de svarta. På nått sätt så känns de vita som en riskfaktor...

Hare!

/jntas – Naked number one

Tisdag 1999-12-07 kl 21.00

Nu blommar paprikan! J, faktiskt – det gör den. Jag har en liten prydnadspaprika i köksfönstret som hade tänkt kasta. Paprikafrukterna har börjat skrupna och bladen börjat bli gula. Men, men... nu blommar den så fint, såg jag, så jag har inte hjärta att slänga den än.

På tal om köksfönster... Det finns de som vill påstå att jag är exhibitivist bara för att jag stod naken i köksfönstret igår. Det var ju ett misstag! Precis som när jag av misstag ikväll drog ner byxarna och visade mina underbart vita skinkor i köksfönstret. *suck* J, jag har gjort det igen. Det var dags för sprutan ikväll och den tar jag alltid vid köksbordet då jag har bäst ljus där. Jag gillar det inte riktigt eftersom persiennerna är sönder och inte går att fälla ner. Det syns ganska tydligt att jag sitter och mixtrar med sprutan som jag injicerar. Någon granne kan ju få för sig att jag är sprutnarkoman och ringa efter polisen.

Dock har det inte hänt än, så jag har fortsatt att ta sprutarna fullt synligt. När jag sticker mig i låret drar jag bara ner byxarna och sätter nålen i mig. Inte särskilt upphetsande eftersom jag faktiskt har polisen... eh, kalisngerna på mej. Förutom ikväll då... Råkade dra ner dem samtidigt med byxarna... Just nu väntar jag bara på att polisen kommer och arresterar mig för förargelseväckande beteende. Why me? (Jag förstår om EvaP inte vill ha mig som granne *ler*) Jag tycker aldrig att jag hör att någon annan råkar ut för sådana här pinsamheter? Eller ber det på att andra håller tyst om sina misstag?

Det har varit en väldigt jobbig dag. Känslomässigt jobbig. Jag har läst ut Magnus bok som bara är så trylligt jåkla bra! Anledningen till att jag tycker den är bra beror på att den är så personlig och omfattande. Och starkt skildrad. Det har tagit hårt på mig idag men nu känns det bättre. Magnus vet vad

jag tycker. Helt klart rekommenderar jag boken. *sänder en liten cyberkram till M* Jag känner mig så... berörd... Ni som läste min dagbok för några dagar sedan vet varför.

Jag har funderat mer på vad jag skulle kunna önska mig i julklapp. Funderar lite på en näshårstrimmer. Men så tänker jag att det egentligen är en hölig sak. Kan man inte bara sätta en tändare under varje näsbre och bränna bort stråna? 😊

Allvarligt funderar jag på en elektrisk tandbörste. Eftersom jag har så svårt med finmörken, är det lite besvärligt med en vanlig tandbörste. Min tandläkare hälsade min far att jag snart skulle kallas. Isch, vad hemskt. Jag har inget emot min tandläkare, men käftnaderna! Jag har misskött mina tänder i år rejält, känner jag. Men som sagt, det beror på mina dåliga händer. Man kan inte göra mer än att kämpa med de förutsättningar man själv har. Och det gäller på alla plan här i livet. Tänk, här pratar jag om tandhygien och blir filosofisk på kuppen.

NU har jag annat för mig... Synes!

/jntas – har fläta i höger näsbre

Tisdag 1999-12-07 kl 01.25

Pinsamma situationer... att göra bort sig... Det är mer än att stå näck upplyst som en julgran i köksfönstret eller gå med en plisång, som jag har erfarenhet av. Mina samlade pinsamheter tåg jag upp i dagboken 23/8. Som ni ser har jag fler personliga pinsamheter än de som jag samlat ihop från andra. Alltså måste det vara statistiskt säkerställt; jag är pinsam... *suck*

Okej... jag har fyra nya dagboksfavoriter. Det riktigt lyser om dem! 😊 Jag hoppas ingen har något emot att finnas med i min dagbokslista där man kan se vilka dagböcker jag följer. Vill någon inte finnas länkad, så säg bara till!

Att Passagen är nere har nog inte undgått någon. Som tur är kan man antingen skriva dagbok i gästboken, eller som jag, länka till mitt Telia-utrymme från gästboken. Några har faktiskt hittat mig! Kul...

Ganska snart ska jag lägga ut **hela** min dagbok från februari och framåt. Men än så sitter jag och justerar lite med länkar och bilder. Det jobbigaste är nog att jag måste läsa igenom allt jag skrivit. Men gissa om jag blev konstfunderad! Den 11/6 var jag och påströstad till EU-parlamentet. Det har jag skrivit i min dagbok. Men! Jag har absolut inget som helst minne av vad jag röstade på!!! Hoppas jag gjorde ett klokt val. Fast vänta... Nu kom jag på vad jag röstade på! Tåg bara några timmar... Jo, jag gjorde ett mycket klokt val... 😊

Ack. Så får man nu ständigt frågan – ”vad önskar du dig i julklapp”? Jag önskar mig ingenting! Vill inte ha något! Men så kan man tydligen inte säga. Man måste ha några önskemål. Självt vet jag att jag kommer att få Louise Hoffstens ”Blues” – boken om MS. Och det räcker gott och väl för mig. Julklappar blir mindre och mindre viktiga. Julen hör barnen till. Jag börjar inse det nu. Vandan står de vuxna för. Och paniken. Och ångesten. Och hysterin. Ta det lugnt! För det ska jag.

Nu börjar det bli hög tid igen och börja fundera på högskolestudierna nästa höst. Om jag ska börja

studera. Vad jag ska studera. Jag har en högskoleplats reserverad åt mig till nästa höst, men är det just den utbildningen jag vill gå? Blir mer och mer tveksam, men har heller inga tankar på vad jag annars skulle vilja läsa. Drömmen ”föklivsförskning” verkar för jättbig. Jag vill läsa något som finns på stadens högskola. Jag bor ju bredvid den (så gott som).

Nu ska jag klä av mig näck! Inte för att ställa mig i köksfönstret och lysa med ficklampa över min lekamen – nä, för att det snart är dags att krypa till kajs!

/jåntas – också en tuffan

Måndag 1999-12-06 kl 12.45

Där stod jag avklädd och skulle hoppa in i duschen. Vattnet verkade varmt och skönt. Då slog en tanke mig. ”Jag måste samla ihop handdukar som ska tvättas”. Eftersom jag är så disträ kände jag tvånget att göra detta på en gång, innan jag glömde. Glasöglöken hade jag inte i närheten, men samla ihop handdukar kan man väl göra ändå? Och kökshandduken! Den var jag också tvungen att ta. Alltså gick jag näck in i köket. Inte så farligt eftersom det ändå är ganska skumt och grannarna i hyreshuset mitt över förmodligen inte kan se mig. Jag famlar närsynt efter kökshandduken – OCH RÅKAR TÄNDA LAMPAN där jag står alldeles naken i köksfönstret! *Värför* råkar jag alltid ut för märkliga och pinsamma saker? Som på lördagen i fredags. Hm... undrar om någon såg mig näck. Än har jag inte fått några flåsande telefonsamtal...

Intressant post idag. Årets julkapp kom från arbetsgivaren (Region Skåne). Det gamla vanliga. En Interplan, alltså en almanack. Det har skett ett uppsving. De senaste åren har vi fått den i hårdpapp, men nu fick vi i plast igen. Så många på jobbet blir arga över julkappen och sänder den i retur till arbetsgivaren. Dels för att det kostar arbetsgivaren så mycket av skattepengar som kan användas på annat sätt, och dels för att det inte är mycket till julkapp. Jag tillhör den andra kategorin – den som slänger julkappen i papperskorgen. Om någon uppskattar och nyttjar julkappen har jag aldrig hört talas om.

Oj, jag fick min skiva jag beställt. Vågar knappt säga vilken det är. Skäms lite, lite grann... Barry White. Va? Jo, jag sa **Barry White**! Han som sjunger romantiska sånger med djupaste av röster. Just nu sjunger han i min dator:

~~ aj löv jå – aj löv jå – aj löv jå – ned jå – ned jå – ned jå – wånt jå – wånt jå – wånt jå~~

Känner mig riktigt förförisk. Ska nog ta efter och sjunga likadant. 😊

Några titlar från Barrys skiva:

I'll do for you anything you want me to

Baby we better try and get it together

I'm qualified to satisfy you

The right night

It's ecstasy when you lay down next to me

8-D

Just nu har två låtar fastnat på hjärnan; Britney Spears "Crazy" och Markoolios "Millennium 2".
Aaaargh!*snyft* Snälla – lobotomera mig! Eller skicka mig en ishacka så gör jag det själv.

En kulig idé på den amerikanske MS-listan. Vi ska skicka julkort till varandra med snailmail. Hoppas jag inte behöver skicka till alla 176. Det räcker med de sex jag fått önskemål från. De är från USA och Kanada. Hade de tro uppskattat ett julkort med Jenny Nyström-motiv? Eller ska jag välja ett pråligt amerikanskt julkort? För det är vad jag förväntar mig av dem. 😊

Nu ska jag gå ut i köket och diska. Med kläderna på! Höres!

/jontas – aj löv jo åll

Måndag 1999-12-06 kl 12.10

Att knyta ihop säcken. Om det jag skrev inatt. Det är något jag **aldrig** berättat för **någon**. När jag sedan lade mig inatt, efter att ha skrivit min dagboksanteckning, så tänkte jag "patetiskt". Kanske mest över att jag har skapat mig en sjukdomsidentitet. Men så är det.

Det var aldrig cancer. Men jag var i en förnekelsefas i mer än fem år, innan jag tog åt mig insikten. Allt kaoset med mönstring, dödsfall, operation som jag genomgick -88 kom vid en tid då jag var på väg att ta mig ur tidigare belastningar. Jag hade ett jobb på lut efter gymnasiet och jag hade gått ner 40 kg i vikt. Och så hände allt *skit*. Naturligtvis kunde jag inte hålla viktnedgången. Jobbet som jag fick var himmelriket. Ända tills chefens svärdotter ville ha mitt jobb – och fick det! På privata företag gör man som man vill.

Mönstringen som fick avbrytas fick jag göra om året efter. Nästan åtminstone. Jag fick bara träffa en psykolog, och eftersom mitt liv var så kaotiskt, blev jag frikallad. Också mycket tack vare att detta var året då alla neddragningar gjordes inom försvaret.

Jag tror inte jag har mer att skriva om nattens text. Detta var enda gången jag skriver om det i dagboken.

/jonas – varken mer eller mindre

Måndag 1999-12-06 kl 02.00

Ännu en gång måste jag varna för en mycket lååång och personlig text. En svår text. Om mig.

Hur öppenhjärtlig står jag ut med att vara? Lite kan jag berätta som är väldigt personligt. Alla ni som känner mig i verkliga livet och inte bara genom en massa ord på datorskärmen – läs gärna. Men snälla, få inga förutfattade meningar och låt mig slippa förklara mig när vi ses nästa gång. Detta är för jobbigt. Låt mig inte veta att ni läst. Och för er som jag bara känner via datorn; tja... *rycker på axlarna*

Igår fick jag det stora förtroendet och äran (känner jag det som) att få läsa Magnus bok "När allt faller samman". Den handlar om en stor och viktig sak. Nämligen självmord. Än har jag bara hunnit läsa halva boken och jag känner mig... berörd? Jag kan inte beskriva känslan. Jag känner igen mig i en del. Det finns paralleller och vissa beröringspunkter. Det är när likhetstecknen görs synliga för mig som mina egna tankar vandrar bakåt och blottlägger saker och händelser i mitt eget liv som jag försökt förtränga. Det uppstår smärre känslostormar i mitt inre när jag tänker på dåtiden. Tiden som varit. Tiden som jag inte vill ha åter eller ens minnas. Men att förtränga är inte bra. Det har en förmåga att rubba cirkelarna. Känner mig skadeskjuten.

Ett liv med ett inre kaos och sökandet efter harmoni. Det är nog en pricksäcker beskrivning av mitt varande och mitt sökande. Vart på vägen jag befinner mig kan jag inte säga. Problemet är väl att jag inte bearbetar dåtiden.

För att börja med konsekvensen. Självmord. När man tror att det är den enda utvägen. Så har jag också känt det. Förmodligen säger många att de haft tanken, och att de flesta människor haft det. Ja, men hur många har gått till handling med att försöka ta sitt liv? Mitt försök gick längre än vad många ens försökt. Det var enbart min egen kraft som hindrade mig. Var den kraften kom ifrån vet jag inte. Konflikten och kaoset som ledde till detta kan jag inte ta upp här. Men jag stod vid ett vägsval. Mitt liv hade ändrat inriktning och jag stod där ensam, sviken, övergiven. Nej, ensam är inte stark. Jag var utlämnad åt mig själv, och det var skrämmande när man är identitetslös. När detta var? För cirka tio år sedan.

Ett självmord kan man planera långt i förväg. Ett självmord kan vara ett ögonblicks verk. Dock är kaoset något som byggts upp under lång tid i ens inre. Man förlorar sina perspektiv. Man är ingen.

Mitt kaos började med att min morfar dog. Visst, jag var bara sex år, men det var den viktigaste mansfiguren i mitt liv och är det fortfarande. Han var en förebild och jag tror min far också såg honom som en förebild. Sedan fortsatte kaoset med mobbning pga övervikten. Det fanns också en vuxenmobbning mot mig. Vad den grundade sig på vet jag inte. Jag hade det jobbigt under en lång period.

Under min gymnasietid fanns det en konflikt i hemmet. Den led jag av enormt. Det har resulterat i att jag har stora minnesluckor från den tiden. Jag försvann in i böckernas och musikens värld. Jag blev asocial. I skolan (gymnasiet) flöt jag ovanpå. Orkade inte engagera mig i studierna. Läste inte en läxa då jag inte brydde mig. Lite förvånande (och lite stolt) fick jag ändå ett stipendium för klassens bästa betyg.

Våren 1988. Nu kom jobbiga händelser i tät följd. Jag hade sett mönstringen som något väldigt besvärligt att behöva genomgå. Jag var nämligen vapenvägrare men skulle försöka begära vapenfri tjänst. Att jobba på ett dagis hade jag kunnat ta som en kompromiss. Men utsikterna för min önskan var inte stora och i ett par år före mönstringen hade jag fasat för denna dagen. Eller två dagar var det ju egentligen. Redan efter en halv dag blev jag hemskickad. Jag klarade inte hälsoundersökningen. Man fann en misstänkt tumör. Jag hade eventuellt testikelcancer. Det där "eventuellt" sa man väldigt svävande. Tyngdpunkten låg på ordet cancer. Inom två veckor skulle jag opereras. Men innan dess skulle något annat hinna inträffa. Min mormor dog på min fars födelsedag hemma hos oss. Jag har tidigare och på andra ställen berättat om att jag ibland "vet" saker. Jag vill inte säga att jag är synsk. Men jag får känslor, intuitionskänslor, som får mig att agera. Minuterna innan mormor dog lämnade jag rummet och gick in på mitt rum. Jag förstod vad som skulle hända och hörde det hända. Två dagar senare låg jag på operationsbordet. Likgiltig och inbunden. Jag hade slutat existera. Att inte tillåta sig känna var min enda utväg. Jag opererades, blev hemskickad, fick komplikationer. Och samtidigt skulle mormor begravas och man ville ha mig som kistbärare. Jag kunde dock inte närvara vid min mormors begravning pga

komplikationerna efter operationen. Då känner man sig som en svikare.

Det gick ett par månader – sedan kom nästa bomb. Mina föräldrar separerade. Jag som är konflikträdd såg bara en utväg. Passa på att flytta hemifrån. Så enkelt var det inte. Konflikten fanns kvar och jag kände mig som slagträ.

Ingen av ovanstående händelser leder enskilt till ett självmordsförsök. Men summan av det, plus saker jag inte nämner här, kan göra det. Särskilt om man är knappt 20 år och inte hunnit få någon vuxenidentitet.

Kaoset gjorde mig handlingsförlamad på det inre planet. Konsekvensen har blivit att jag emotionellt befinner mig på samma plats som för tio år sedan. Jag är rädd för förhållanden. Jag har svårt för att visa känslor. Jag befinner mig i limbo. Jag undviker konfliktfyllda situationer. Jag föredrar ensamhet då jag bara känner mig trygg med mig själv. Ensam kanske inte är stark, men trygg. Nu efter tio år känns det som om mitt liv står på pausknappen. Jag vet fortfarande inte vad jag vill med det liv jag fått. Jag värdesätter det åtminstone. Insikten och ödmjukheten för livet har kommit i och med självmordsförsöket. Räddningen och drivkraften för mig har varit jobbet. Tyvärr, måste jag säga. Man ska inte grunda ett liv på arbetet.

Jag lever inget stort liv. Inget spännande liv. Utan hänsyn går tiden och blir till år. Jag är medveten om mina brister men har inte handlingskraften till förändring. Jag har alltid en ursäkt för stunden. Ändå känner jag mig nöjd. En paradox? Eller anledningen till att jag inte går vidare med mitt liv? Den ”bästa” ursäkten just nu är att jag fått MS. Tänk om jag haft ett förhållande och haft barn? Så otillräcklig jag skulle känt mig. Som en svikare mot den eventuella familjen. Då är det bättre att vara obunden. Jag är hellre en belastning för samhället än mot en familj. Men jobbigt har det varit på ett plan. Med arbetet. Min identitet ligger så mycket med tyngdpunkt på jobbet. Ett jobb jag inte längre behärskar. Det finns en högskoleplats som väntar på mig och jag ser fram mot att få läsa vidare. Men leder det något vart? Jag måste försöka se längre in i framtiden och göra kalkyler. Det har jag alltid gjort. Planerat utan att komma till skott. Förmodligen låter jag det fortsätta så. Drömmer och låter det förbli drömmar. Det okända skrämmer. Just nu vet jag bara en sak. Jag har en kronisk sjukdom som är oberäknerlig. Det är en trygghet. Ännu en paradox? Nej, sjukdomen har gett mig en ny identitet. Jonas – med MS. Och där är jag... Med en osäker och okänd framtid, men med en framtid som är min egen.

Jag skulle kunna skriva mer förklarande, men jag vill inte såra människor jag känner. Så här ärlig och öppen har jag aldrig varit. Det gör mig sårbar, men hellre det än att andra i min närhet drabbas. Och så får jag lite överblick över mig själv genom att skriva ner allt på pränt.

/jontas – psykoanalyserad

Söndag 1999-12-05 kl 21.15

Idag råkade jag slå på tysk teve där man visade ABBA – the movie (heter den väl?). Och mycket riktigt! De hade dubbat abborna till tyska! *rys*

I förra veckan skrev jag mycket om Bond-musiken. Och skrev fel! Naturligtvis sjöng inte Tom Jones ”Mr Kiss Kiss Bang Bang” – det gjorde Dionne Warwick. Tom Jones sjöng ”Thunderball”. Som jag skrev tidigare svimmade han efter att ha sjungit den sista höga tonen i sången.

Igår jobbade och slet jag med hemsidan. Jag gjorde klart ändringarna så den nu är enhetlig i färger och källkod. Just nu håller jag på att justera dagboksarkivet och förhoppningsvis lägger jag snart ut alla anteckningarna från 990215 och framåt. Om nu någon egentligen läser arkiven.

Idag fick jag ett fint förtroende känner jag. Jag läser och läser och läser. Tack Magnus. Jag hör av mig senare. 😊

Jag skäms. Jag har varit oförsämd och inte tackat ordentligt er som skickat mig gåvor de senaste två veckorna. De finns nu utlagda på min Prissida. Låt mig få säga det här – tack så hjärtligt! 😊

Jag är ledsen, men jag känner mig inte särskilt inspirerad att skriva något mer i dag. Jag återkommer när andan faller på igen. Förmodligen i morgon. Ha det bra!

/jontas – tacksam

Lördag 1999-12-04 kl 17.45

~~that's the way~~ a-ha-a-ha~~ I like it~~ a-ha-a-ha... *discojontas*

Kaos utomhus. Då är det skönt inomhus. 😊 Bläste som attans igår. Och regnade (mina fina adventsfönster!! *snyft*). Eh, och åska?! Hotfullt blinkande lampor. En teve som ständigt avbröts av sekundlånga myrornas krig. Och mitt i detta smärre kaos skulle jag ta sprutan!

Det blev aldrig av att jag drog ur jacket igår kväll för att sova. Jag hann aldrig så långt. Utan att veta om strömmen skulle gå eller inte, så fick jag rigga upp med stearinljus som jag fick ha tända. Anledning; om strömmen skulle gå och allt skulle bli mörkt, så skulle jag aldrig kunna tända några ljus. Jag trillar ju som en fura i mörker. Och hur käckt hade det varit om strömmen gått när jag satt med sprutan instucken i magen? Nä, man fick plocka fram gamla scoutfärdigheter – vara redo. Men allt förflöt normalt.

Stormen (orkanen?) har

bedarrat. Jag lade mig tidigt igår, och mitt emellan sömn och vakenhet får man de mest märkliga tankar som gör att man blir klarvaken. Typ: "Om Kristianstad ligger på sjöbotten, med Hammarsjön uppdämd med en mur, och vågorna i Danmark (bara tio mil bort) går femton meter höga – dränks då jag och Kristianstad i en jättevåg? Och jag som inte kan simma..."

Gästboken har strulat senate dygnet, men nu har jag kunnat svara lite på inläggen där. På tal om strul... Med stor sannolikhet kommer ni inte åt någon Passagen-sida alls i början av nästa vecka. Det är då man utökar medlemmarnas hemsidor från 5 till 20 Mb. Fattas bara?! Ynkligt att man bara fick 3 Mb i början, och att man sa "med 3 Mb klarar man sig – det är allt man behöver". Jo, pyttsan! Jag har raderat mycket saker på min hemsida bara för att få plats. Det märkliga är också att jag trots 5 Mb bara får plats med 3,5 Mb. Hoppas det fungerar med 20 Mb-utrymmet. Jag har 20 Mb Telia-utrymme också, men jag gillar inte att länka "ut". Vill ha allt samlat. Min engelska hemsida ligger på Geocities, och de har blivit bättre. De har slopat pop-up rutorna och lagt dem mer diskret uppe i höger hörna.

Åh... i ett inspirationslöst ögonblick tittade jag till vänster om min dator... en julkalender... Isch, säger jag. Gillar inte dem och har inte kollat dragningen. Ska tydligen kunna vinna en skinka. Nä, det är jag inte intresserad av...

Tittar till höger... en millennium-lott... Isch, säger jag. Gillar inte dem och har inte kollat dragningen.

Ska tydligen kunna vinna en rymdresa. Nä det är jag inte intresserad av... *suck* Skulle det vara höjden av lycka? Låt mig vinna båda delar – jag kan väl skicka ut skinkan i rymden? Jo, det hade jag nog blivit lycklig av...

När jag var lite var jag intresserad av astrologi och science fiction. Det sistnämnda gillar jag fortfarande. Men steget till att få en rymdresa gjord? Nä... Det är ju inte precis Enterpriser i Star Trek. I jämförelse är väl en rymdfärja som att cykla i ett Formel 1-lopp. Känns inte något vidare tryggt, tycker jag. Scott – please beam me away!

Oj... lördag! Bingolotto! Då får jag skynda mig! Att dra ut teveantennen så jag inte råkar zappa in på en dansbandslåt...

Tjingeling!

/jontas – spejsad

Fredag 1999-12-03 kl 16.30

Fy, vilken lång dag! Jag var på jobbet idag och skulle alltså åka färdtjänt. Beställde i morse även återresan hem till kl 15.00. Blev hämtad 16.00. När jag ringde och efterlyste min bil berättade man att det var minst en, kanske två, timmars försening. Så nu har jag överansträngt mig, darrar av trötthet och vet av tidigare erfarenhet att jag kommer att vara totalt sängliggande hela helgen. Tur jag inte ska till jobbet förrän på onsdag. Resorna tar livet av mig. Nästan. 😞 Ganska löjligt egentligen. Bara för att jag sitter en timme så blir jag utmattad. Det är väl så när man är sjuk. Fast jag vill inte säga att jag är sjuk. Jag har en sjukdom.

I morse när jag skulle raka mig, tänkte jag att jag kunde jämna till polisongerna lite, eftersom jag senare idag skulle klippa mig. De (hos frisören) har så svårt att få dem jämna nämligen, så den förberedelsen kan jag ju göra. Så det gjorde jag. Och sedan blev det lite bråttom eftersom jag skulle hämtas av färdtjänsten på bestämd tid. (Konstigt – de förväntar sig att jag ska passa angiven tid, men de kan komma timmar försent.) I hissen ner tittar jag mig i spegeln. Jag hade glömt ena polisongen! Alltså var polisongen på höger kind två centimeter längre ner än den vänstra! På det problemet fanns bara en lösning; jag uppvisade mig bara i profil för alla jag mötte. Hade ju inte gått an att någon såg mig rakt framifrån.

Så satt jag då hos frisören. Om min lilla polisongfadäs sa jag inget om. Så blev jag klippt på höger sida av huvudet...

Frisören: – Det är snyggt med polisong som går ner så här på kinden.

Jag: – Ja. *så sa jag inget mer*

Så gick frisören över till vänster sida av huvudet på mig.

Frisören: – Nämen?! Vad har hänt här? Här är ju ingen polisong!

Okej, så bubblan sprack. Jag var nu tvungen att berätta om mitt lilla missöde idag. Hon (frisören) fick sig ett gott skratt åtminstone. 😊

Nix, nu måste jag gå och lägga mig en runda, dra ut jacket och så. Tar spruta senare ikväll och måste vara utvilad för att slippa biverkningen. Fast den får jag förmodligen ändå. *suck*

Senare kanske? 😊

/jontas – en profil

Torsdag 1999-12-02 kl 21.15

Jaa... vad skriver man för spännande idag då? Det mest spännande jag gjort det senaste dygnet är att jag större delen av dygnet legat och sovit på lilla mors fula soffa (rosa/vinröd). Såg att jag fått en massa meddelanden under dagen via mejl. Känner att jag bara kommer mer och mer back i brevsörden. Jag läser allt och jag **ska** svara! Så fort jag blir färdig till det... Är snart långledig i fyra dagar och jag får väl passa på då innan samvetet blir helt knäckt. Men så länge... tack alla som skriver till mig! 😊

Varning! Abstrakt tänkande om jaget.

Nu börjar frågorna komma igen... vem är jag... vem är jag *egentligen*? Hur ser min identitetsbeskrivning ut? Delas den av dem som känner mig? Hur ser det ut om man utgår från min hemsida? *suck* Så många frågor... 😊

Återigen måste jag hänvisa lite till det EvaP skrivit om tidigare. För det är hos henne mina egna tankar börjat arbeta. Jag kommer inte att dra några uttalade paralleller mellan oss, men det stämmer nog att vi har mycket gemensamt. Det första som slog mig igår var "vad är ett vuxet beteende"? Min grundkänsla är nog att jag är enormt barnslig och att jag inte är något annat än en stor barnunge. Jag tror det är en väldigt primitiv känsla som delas av de flesta, så tillvida att jag inte tror att någon egentligen känner sig vuxen. "Vuxenheten" är något som bara emellanåt glimmar till hos mig i form av insikten att jag tagit ett ansvar. Det är nog det som är vuxenkänslan – att man tar ansvar för sig och sina handlingar. Tror jag får tänka vidare på den saken. Ofta kommer jag på mig själv med att bete mig mer som en barnunge än vad jag vill. Ofta är det yttre påverkan (andras inverkan) som gör att jag går in i rollen av barnslighet.

Ensamhet. Något jag trivs med och jag håller hårt på min integritet. Har väldigt svårt att släppa någon in på själen. Det kanske uppfattas som märkligt eftersom jag ändå är så uppriktigt öppenhjärtlig i så många frågor. Men då håller jag ändå distans och det är på mina villkor. Just nu heter det att det är viktigt för mig att gå till jobbet även om jag är sjukskriven heltid. □tt jag måste gå dit för att få den sociala biten. Men det är andra som står för den uppfattningen. Själv bryr jag mig inte då jag ändå tycker att jag har ett rikt liv. Många tror att man lider av ensamhet. Det gör jag inte. Inte på det viset. Jag behöver ingen stor omgångskrets. Det räcker om man har **en** att anförtro sig åt. I nödfall går det väl lika bra med ett husdjur? 😊

Dåligt självförtroende? Nä, mer osäkerhet. Kanske det ena inte utesluter det andra? Jag vill alltid vara till lags och inte såra någon. Befängt att tänka så, för i praktiken är man inte någon övermänniska. Vi *är* primitiva när det gäller känslor och vi kan inte i tid och otid behärska oss. Jag har ständigt den här oroskänslan av att inte ha gjort mitt bästa, att ha gjort något fel.

Min identitet präglas mycket av MS och av mitt yrkesval. Ganska självklart kanske, men det är inte

många som skriver om sina arbeten. □tt jag skriver om mitt beror på att det outtalat nästan förväntas av mig. Och om sjukdomen... Den tar så stor plats av det dagliga livet, så det går inte att ignorera den. Jag tänker inte så mycket på MS, den bara finns där som ett faktum.

□tt visa känslor... Jag skulle aldrig spontant krama om någon. □tt jag sedan själv "utsätts" för kramar är bara kul! 😊 Fast det tog fasligt många år innan jag kunde känna att det var okej. Fortfarande har jag väldigt svårt för beröringar. Men det är väl så när man kommer från en familj där man aldrig visat eller uttalat känslor. Och också det har jag dåligt samvete för. Varför? Förresten känner jag mig väldigt obekvämt i min övervikt. Därför känns beröringar också nästan kränkande. För man tar på den fysiska personen och samtidigt bekräftar en verklighet som jag själv försöker förtränga? Och ändå... övervikten känns inte lika viktigt som den gjorde förr. Det är inte lika viktigt längre. Paradox?

Mobbning... *suck* Också det skulle jag skrivit om. Mobbades "bara" tills jag var tolv år gammal. Så många år har gått. Men det är kanske där osäkerheten kommer in? För att undvika mobbningen gjorde jag ju allt för att vara till lags. □llt för att rikta uppmärksamheten ifrån mig. När uppmärksamheten riktas mot mig så ska det vara på mina villkor. Därför tål jag också kritik dåligt. Blir bara ledsen. För jag har ju ändå försökt göra mitt bästa. Detta är svårt. Privat har jag ett beteende, på datorn ett annat och ett tredje gentemot arbetslivet. Undrar lite om jag verkar flummigare än vad jag är. Men sanningen är väl att jag faktiskt är flummig? *ler* Jag skulle kunna skriva så mycket av mina tankar och funderingar, men kommer ändå inte fram till nåt. □tt skriva ner det så här ger lite distans och benar ut lite av virrvarret av tankar. □ck ja... tror inte jag kommer längre idag...

Gu' va' ja' va' tråkig! Nu va' ja' ju inte er till lags! 😊 Åter imornn!

/jontas – virrig

Onsdag 1999-12-01 kl 20.20

World □IDS day! Varför är det så tyst om det i Sverige? Är problemet med hiv och aids mindre och obetydligare här än på andra platser i världen? MTV uppmärksammar alltid denna dagen stort varje år. UN□IDS och WHO har mycket information och statistik om vad som är på gång och hur det ser ut i världen. Hiv och aids måste vara det största världshälsoproblemet som finns idag, och så uppmärksammas det inte mer här? 😞 Det är väl fördomarna om "bögsjukan" som inte försvunnit än. Men det är faktiskt en sjukdom som kan drabba vem som helst. □sien och □frika är värst utsatta, där det är övervägande kvinnor och barn som smittats.

Jag har nog berättat det förr, men så här hörde jag om hiv (innan det ens hette hiv) när jag var tretton år 1983:

Jag gick i sjunde klass när alla högstadiel elever samlades i stora salen för information av skolsyster och skolläkare. En tid hade man i massmedian pratat om "den mystiska sjukdomen" som tog död på människor och som inte gick att stoppa. Informationen vi fick av syster och doktor var att man inte visste hur det smittade men att vi skulle vara försiktiga. T o m flugor och mygg kunde förmodligen sprida detta lömska virus. Kyssas, eller kramas, var förenat med livsfara. Hade man sex, så dog man. Hade man inte sex skulle inte barn födas och mänskligheten dö ut. Mer kunde man inte berätta och det var mycket möjligt att det skulle bli en epidemi där alla runt om en skulle falla döda ner när som helst. Snacka om hysteri. Tänk er själva, en skräckslagen läkare och sköterska skulle informera ungefär 200

tretton- och fjortonåringar. Var det meningen att vi skulle bli lugnade, eller vad? Några blev ledsna och började gråta, många vågade inte nudda vid sin kamrat, osv... Då kan man undra hur den övriga informationen gick ut över världen. Men det vet vi väl? För fördomarna verkar sitta hårt. □ntingen tror man att det bara drabbar homosexuella, sprutnarkomaner eller prostituerade. Eller så tror man att all hudkontakt med annan människa smittar. Varför är man inte mer upplyst?

Använd kondom!

Du, milde... jag rodnar... I ett sådant viktigt ärende som hiv och aids så rodnar jag? Hm... 😊 Om hiv och aids ska stavas med gemener eller versaler? En enkel regel vid förkortningar; gemener om man uttalar förkortningen som ett ord. Versaler om man uttalar varje bokstav för sig i förkortningen. Gemener = små bokstäver. Versaler = stora bokstäver. Väldigt vad jag undervisar! 😊 Men så ville jag en gång i tiden också bli gymnasielärare – vill det nog fortfarande...

Tragedi! En fruktansvärd tragedi! Ett äldre par från min byhåla har tagit livet av sig. Hemtjänsten hittade dem. Han 79 år, hon 76 år. Tillsammans hade de skrivit ett avskedsbrev där de förklarade varför de gjort som de gjort. Hon var svårt sjuk. Han sköt henne. Sedan sköt han sig själv. Tragiskt. Och jag tror jag förstår dem. Gamla, sjuka, inga barn. Jag känner verkligen med dem. Hoppas de har det bra där de nu befinner sig.

Osökt (?) kom jag tänka på följande sång;

Sorgelig □s □ker händ □än i vår □d □r mins □nn,

sorglig □ste är dock denn □– den om fröken M □dig □n...

Löjtnant Sparre och Elvira Madigan... Det var här i Kristianstad de träffades. Han var gift och hade barn men tjusades av underbara Elvira Madigan. Tillsammans flydde de till Danmark där de gjorde som ovanstående par som jag skrev om. Fast med historien Sparre och Elvira av det lite bitterljuvt romantiskt. Förra veckans tragedi anser jag bara vara en tragedi.

Texten till Elvira Madigan kunde jag som barn utantill. När jag sedan gick på mellanstadiet hade vi den i en visbok. Varje musiklektion fick vi önska en sång vi skulle sjunga. Gissa vilken jag alltid valde? 😊 Och så spelade jag orgel hemma. Gissa vilken jag alltid spelade? *skrattar*

På tal om Sparre... en av hans ättlingar var ju JL Saxon! Grundaren till tidningen Saxon. Gud, vad jag saknar den tidningen! Varför lade man ner den (20 år sedan)? Dock är jag glad att Ruffa fortsatt att skriva kåserier/svarar på inlägg i Hemmets Veckotidning. Jag har alltid viljat skriva i kåseriform och älskar att läsa kåserier. Största inspirationskälla; Ruffa och hennes mor Bang! Vill ni läsa bra böcker – läs Bangs kåseriböcker! Finns på biblioteket.

Jag har haft jobbedag. Eller jobbig dag. Jag borde inte tvinga mig till att åka till jobbet när jag mår så här dåligt. Kan inte säga att det är min MS som ställer till det. Snarare en kombination av förkylning och sprutorna. Men jag var tvungen att ta iväg eftersom jag behövde inhandla lite livsnödvändiga saker på apoteket. Som spritkompresser. "Vad ska du med dem till?" frågade någon på jobbet. "Jo, jag ska festa till det ikväll – sitta och suga på en spritkompress och titta på 'Vänner' på femman". Frågar man så får man dumma svar. Iofs ska det väl vara frågar man **dumt** så får man dumma svar. Men jag delar alltid ut dumma svar... 😊 Självklart har jag spritkompresser att torka bort allt blodvite som uppstår när jag sätter nålen i mig. Fast kanske man skulle prova... suga på en spritkompress... Hm...

Jobba på fredag igen. Känner att jag inte orkar, men är tvungen. För jag beställde ju en klipptid till sjukhusfrisören. De klipper bättre än de andra frisörerna ute på stan. Tycker jag!

Nu, go' vänner, ska jag stöta in en nål i vänster sida av buken! 😊

/jontas – fakir

Onsdag 1999-12-01 kl 00.05

Ny månad, ny dagbok... Här är förra perioden.

Nu hoppas jag på turen! Lille far fick min mejladress och ska via snailmail skicka den till släkten i Finland. Har jag tur så kanske någon kusin till mig skriver. Jag har absolut ingen kontakt med släkten – knappt far heller – men det skulle vara kul att inte förlora kontakten helt. Den enda kontakt jag haft med dem är via farmor som dog i april. Jag har inte träffat släkten på 21 år! Hoppas Internet kan koppla ihop oss igen... ☐tt förlora kontakten är lätt när man inte kan varandras språk. Trist...

Inga bra bilder, men visst är de kusligt lika varandra? Cher och Marilyn Manson... Fast vänta... dräkten han har på sig – har jag inte sett den förr? Snacka om second-hand!

Jag hoppas ni har overseende med att jag så ofta har tungladdade bilder. Jag försöker skriva lite text innan så bilden hinner ladda klart. Ja, ja...

Helt osökt kom tänka på transvetism. Visste ni att det är ett hälsoproblem och en dödsorsak? Visst låter det lite sjukt? Tänk om man begär ett dödsbevis på en anhörig och det som orsak står "transvestit". Eller "homosexuell", eller "transsexuell". I dagens nummer av Dagens medicin (som är min nyhetstidningsfavorit), berättas det om att dessa diagnoser finns kvar i statistiken. Klassifikationskoderna för homosexualitet togs bort i den svenska upplagan för tjugo år sedan, men de andra benämningarna finns kvar som diagnos. Märkligt, men jag förstår varför. Tror jag. För statistikens skull, men ändå... Nä, jag är nog skeptisk. ☐tt ha migrän, **det** är en diagnos! Men *om* jag gått i kvinnokläder? Hm... hade jag då blivit ihjälslagen av skinnskallar så hade det inte dödsorsaken varit transvetism, utan snarare trauma efter stålrör och stålhättor. Finns diagnosen skinnskalle också? För det borde det... för de om några är ju puckade och har hälsoproblem... 😊

Nu kom jag ifrån ämnet igen... Socialstyrelsen försvarar diagnoserna men RFSL protesterar högljutt. Det enda jag kan säga... visst är det en märklig diagnos?

Jag undrar, sa flundran... transvetism? I min uppslagsbok stavas det transvestitism. Har Dagens medicin skrivit fel eller finns det fler alternativ för stavningen som tillkommit? Det är inte lätt med språket och dess stavning. Som ordet "rollator" som numera också kan stavas rullator – vilket jag inte tycker ser klokt ut. När blev "o" ett "u"? Jo, det kan jag berätta. Det var sjuksköterskor och sjukgymnaster som skulle börja föra egna journalanteckningar. Utan en utbildad sekreterare (ler brett) till sitt förfogande kunde de inte stava utan

chansade bara. Ordlista hade de nog aldrig sett! (elake jag) Så de började skriva rullator (för att den rullar??), och eftersom de är så många som skrev fel, så blev det vedertaget! Isch, säger jag... Rollator ska de' va', å inget annat! *konservativ* Jag gillar inte sebra heller, det ska vara zebra! Även om stavningen ändrades till "s" när jag gick i första klass. Ett annat problem som **jag** har, är att jag envisas

med att skriva Kanada med "C", vilket är direkt felaktigt. Ja, ja... Solen har oxå sina fläckar! 😊

Ibland är det riktigt sorgligt. Med hur människor stavar. ☐tt jag här har slarvfel bryr jag mig inte så mycket om. Nä, jag menar dem som faktiskt inte kan stava och som är nära på analfabeter. Jag har fått många brev där det stått som "medecin" och "sjornal". Vuxna (äldre) människor som inte kan skriva eller läsa. I vårt informationssamhälle! De är verkligen utanför. Vilket hemskt handikapp! Vi gör det inte lätt för dem när vi förutsätter att alla kan läsa och skriva. Tänka så mycket blanketter som ska fyllas i till myndigheter, eller om man bara går in i en butik för att köpa något på avbetalning räntefritt.

Ordblinda beundrar jag! De kämpar tappert på och brukar inte ge sig i första stunden! 😊 De uppvisar ett stort mod. Ordblindhet är ju inte samma sak som analfabetism. Men det kan finnas andra problem också... Jag hade en klasskompis som inte kan/kunde läsa och skriva. Enda tills man kom på att man skulle vrida hans lästexter sidleds. Då gick det som ett rinnande vatten. Trist bara att det tog åtta år innan man kom fram till detta. Jag tror det var något dolt ögonfel som orsakade detta. Eftersom det tog så lång tid innan man kom underfund med detta så kom han efter i läs och skrivning ändå.

Vad har jag gjort idag (eller igår)? Har haft världens migränanfall – troligen pga sprutan. Lille far var på besök, vilket inte sker så ofta. Men han hade vägarna förbi. Och sedan har jag utslagen sovit. Mmmm... skönt... sova... ska jag strax igen. För det är jobb igen. Jag har en stol på jobbet, men ingenstans att sitta. Fast det gör inte så mycket. Det finns ändå inget jag kan göra. Jag väntar fortfarande på min dator på jobbet. Därefter kan jag nog jobba lite. Så varför drar jag till jobbet om jag inte kan göra något? Jo, det är en del av min arbetsträning – att vara lite social och komma ut. Det är så lätt man blir sittande hemma. Och så slipper jag sjukgymnastik eftersom jag rör på mig tillräckligt med att sticka till jobbet. Dessutom så utför jag faktiskt lite arbetsuppgifter på jobbet. Och konstigt nog är jag en stöttepelare för jobbet, har jag upptäckt. Tydligt kör de med "vi väntar och frågar Jonas när han kommer" om problem som uppstått. Det är ju smickrande... problemlösaren Jonas?! 😊 Jag som trodde att jag var upphovet till alla problem på jobbet... Fast det ena utesluter ju inte det andra!

Nix... svamlar som vanligt. Skyller på att jag borde vara sängliggande vid den här tidpunkten på dygnet. Ha det gott alla små nissar ute i cyberrymden. Nu är det nedräkning till julafton!

/jontas – Finland rular!!!

[Edit](#) | [Permlink](#)

Kommentera

Inloggad som [Jontas](#). [Logga ut?](#)

Kommentar

Följande HTML-taggar och attribut är tillåtna: <abbr title=""> <acronym title=""> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <i> <q>

cite=""> <strike>

Skicka kommentar

Adminarea

- [Administration](#)
- [Logga ut](#)
- [Inlägg via RSS](#)
- [Kommentarer via RSS](#)
- [WordPress.org](#)

[WPMU DEV](#) [Copyright ©2012 Flärdskrivaren](#) [Go back to top](#) ↑